

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

60 metai

2017 m. rugpjūčio 12 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2017 m. birželio 2 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1464, kuriuo dėl prekybos lengvatų, suteiktų Kosovui* įsigaliojus Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimui, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1215/2009 1
- ★ 2017 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1465 dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje 5
- ★ 2017 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1466, kuriuo leidžiama pradėti naudoti Kosovo* kilmės vyno Sąjungos tarifines kvotas ir nustatoma jų administravimo tvarka 8
- ★ 2017 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1467, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (ES) Nr. 1255/2010 nuostatos dėl jaučių jauniklių mėsos produktų, kurių kilmės šalis – Kosovas*, importo tarifinių kvotų 13
- ★ 2017 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1468, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (ES) Nr. 354/2011 dėl leidimo naudoti tam tikrų Bosnijos ir Hercegovinos kilmės žuvų ir žuvininkystės produktų Sąjungos tarifines kvotas ir jų administravimo 15
- ★ 2017 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1469, kuriuo nustatomas standartinis draudimo produkto informacinio dokumento pateikimo formatas⁽¹⁾ 19

* Šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244/1999 bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos.

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

SPRENDIMAI

- ★ 2017 m. vasario 2 d. Komisijos sprendimas (ES) 2017/1470 dėl pagalbos schemų SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), kurias Prancūzija taikė autobusų transporto įmonėms Il de Franso regione (pranešta dokumentu Nr. C(2017) 439) ⁽¹⁾ 24
- ★ 2017 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos sprendimas (ES) 2017/1471, kuriuo dėl valstybių narių metinių 2017–2020 m. laikotarpio išmetamųjų dujų kiekio kvotų patikslinimo iš dalies keičiamas Sprendimas 2013/162/ES (pranešta dokumentu Nr. C(2017) 5556) 53

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2017/1464

2017 m. birželio 2 d.

kuriuo dėl prekybos lengvatų, suteiktų Kosovui * įsigaliojus Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimui, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1215/2009

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1215/2009, nustatantį išskirtines prekybos priemones, skirtas Europos Sąjungos stabilizavimo ir asocijavimo procese dalyvaujančioms arba su juo susijusioms šalims ir teritorijoms ⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio a ir b dalis,

kadangi:

- (1) Reglamente (EB) Nr. 1215/2009 numatyta suteikti galimybę neribotais kiekiais be maito į Sąjungos rinką įvežti beveik visus šalių ir teritorijų, kurios dalyvauja stabilizacijos ir asociacijos procese, kilmės produktus tokiu mastu ir iki tada, kol su tomis šalimis ir teritorijomis bus sudaryti dvišaliai susitarimai;
- (2) pasirašytas ⁽²⁾ ir sudarytas ⁽³⁾ paskutinis toks dvišalis susitarimas – Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimas. Jis įsigaliojo 2016 m. balandžio 1 d.;
- (3) Stabilizacijos ir asociacijos susitarimu nustatytas Sąjungos ir Kosovo sutartinis prekybos režimas. Sąjungos dvišalės prekybos lengvatos yra panašios į Reglamentu (EB) Nr. 1215/2009 suteiktas vienašales lengvatas;
- (4) pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1215/2009 7 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl būtinų to reglamento I bei II priedų pakeitimų ir techninių patikslinimų pakeitus Kombinuotosios nomenklatūros kodus ir TARIC poskyrius, ir būtinų patikslinimų suteikus prekybos lengvatas pagal kitus Sąjungos ir tame reglamente nurodytų šalių ir teritorijų susitarimus;
- (5) turėtų būti užtikrinta, kad visoms Vakarų Balkanų šalims ir teritorijoms suteikta vienašalė lengvata, t. y. visų muitų Kombinuotosios nomenklatūros 7 ir 8 skyriams priskiriamies produktams sustabdymas ir teisė toliau naudotis 30 000 hl bendrąja vyno kvota, būtų toliau taikoma. Be to, Kosovui suteikta jaučių jauniklių mėšai taikoma tarifinė kvota yra įtraukta į Stabilizacijos ir asociacijos susitarimą su Kosovu, todėl Reglamentas (EB) Nr. 1215/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;

* Šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244/1999 bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos.

⁽¹⁾ OL L 328, 2009 12 15, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2015/2423 (OL L 341, 2015 12 24, p. 18).

⁽²⁾ OL L 290, 2015 11 6, p. 4.

⁽³⁾ OL L 71, 2016 3 16, p. 1.

- (6) be to, Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/1821 ⁽¹⁾ dėl tam tikrų žuvininkystės ir vyno produktų, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1215/2009, padaryti Kombinuotosios nomenklatūros pakeitimai, todėl dėl aiškumo to reglamento I priedas turėtų būti atitinkamai pakeistas ir patikslintas;
- (7) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1215/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1215/2009 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Lengvatinių tarifų priemonės

1. Kombinuotosios nomenklatūros 7 ir 8 skyriams priskiriamus Albanijos, Bosnijos ir Hercegovinos, buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos, Kosovo muitų teritorijos, Juodkalnijos ir Serbijos kilmės produktus leidžiama importuoti į Sąjungą netaikant kiekybinių apribojimų arba lygiavėrio poveikio priemonių ir atleidžiant nuo muitų bei lygiavėrio poveikio mokesčių.
2. Albanijos, Bosnijos ir Hercegovinos, buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos, Kosovo muitų teritorijos, Juodkalnijos ir Serbijos kilmės produktams toliau taikomos šio reglamento nuostatos, kai tai konkrečiai nurodoma. Tokiems produktams taip pat taikoma bet kuri šiame reglamente numatyta lengvata, kuri yra palankesnė už numatytąją pagal Sąjungos su tomis šalimis sudarytus dvišalius susitarimus.“
2. 3 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje „475 tonų“ pakeičiama į „0 tonų“.
3. I priedas pakeičiamas šio reglamento priedo tekstu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. birželio 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1821, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (OL L 294, 2016 10 28, p. 1).

PRIEDAS

„I PRIEDAS

DĖL 3 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTŲ TARIFINIŲ KVOTŲ

Nepaisant Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklių, produktų aprašymo formuluotės yra tik nurodomojo pobūdžio, o šiame priede pateikiama preferencinė sistema nustatoma pagal KN kodus. Kai nurodomi ex KN kodai, lengvatų sistemą nulemia kartu ir KN kodas, ir atitinkamas aprašymas.

Eilės Nr.	KN kodas	Aprašymas	Metinis kvotos dydis ⁽¹⁾	Naudos gavėjai	Muito norma
09.1571	0301 91 00 0302 11 00 0303 14 00 0304 42 00 ex 0304 52 00 0304 82 00 ex 0304 99 21 ex 0305 10 00 ex 0305 39 90 0305 43 00 ex 0305 59 85 ex 0305 69 80	Upėtakiai (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> ir <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>): gyvi; švieži arba atšaldyti; sušaldyti; vytinti, sūdyti arba užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	0 tonų	Kosovo muitų teritorija ⁽²⁾	0 %
09.1573	0301 93 00 0302 73 00 0303 25 00 ex 0304 39 00 ex 0304 51 00 ex 0304 69 00 ex 0304 93 90 ex 0305 10 00 ex 0305 31 00 ex 0305 44 90 ex 0305 52 00 ex 0305 64 00	Karpiai (<i>Cyprinus</i> spp., <i>Carassius</i> spp., <i>Ctenopharyngodon idellus</i> , <i>Hypophthalmichthys</i> spp., <i>Cirrhinus</i> spp., <i>Mylopharyngodon piceus</i> , <i>Catla catla</i> , <i>Labeo</i> spp., <i>Osteochilus hasselti</i> , <i>Leptobarbus hoeveni</i> , <i>Megalobrama</i> spp.): gyvi; švieži arba atšaldyti; sušaldyti; vytinti, sūdyti arba užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	0 tonų	Kosovo muitų teritorija ⁽²⁾	0 %
09.1575	ex 0301 99 85 0302 85 10 0303 89 50 ex 0304 49 90 ex 0304 59 90 ex 0304 89 90 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00 ex 0305 39 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 85 ex 0305 69 80	Jūriniai karosai (<i>Dentex dentex</i> ir <i>Pagellus</i> spp.): gyvi; švieži arba atšaldyti; sušaldyti; vytinti, sūdyti arba užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	0 tonų	Kosovo muitų teritorija ⁽²⁾	0 %
09.1577	ex 0301 99 85 0302 84 10 0303 84 10 ex 0304 49 90 ex 0304 59 90 ex 0304 89 90 ex 0304 99 99 ex 0305 10 00 ex 0305 39 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 85 ex 0305 69 80	Paprastieji vilkešeriai (<i>Dicentrarchus labrax</i>): gyvi; švieži arba atšaldyti; sušaldyti; vytinti; sūdyti ar užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	0 tonų	Kosovo muitų teritorija ⁽²⁾	0 %

Eilės Nr.	KN kodas	Aprašymas	Metinis kvotos dydis ⁽¹⁾	Naudos gavėjai	Muito norma
09.1530	ex 2204 21 93 ex 2204 21 94 ex 2204 21 95 ex 2204 21 96 ex 2204 21 97 ex 2204 21 98 ex 2204 22 93 ex 2204 22 94 ex 2204 22 95 ex 2204 22 96 ex 2204 22 97 ex 2204 22 98 ex 2204 29 93 ex 2204 29 94 ex 2204 29 95 ex 2204 29 96 ex 2204 29 97 ex 2204 29 98	Šviežių vynuogių vinas, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne didesnė kaip 15 % tūrio, išskyrus putojantį vyną	30 000 hl	Albanija ⁽³⁾ , Bosnija ir Hercegovina ⁽⁴⁾ , Kosovo muitų teritorija ⁽⁵⁾ , buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija ⁽⁶⁾ , Juodkalnija ⁽⁷⁾ , Serbija ⁽⁸⁾ .	Netaikoma
09.1560	ex 2204 21 93 ex 2204 21 94 ex 2204 21 95 ex 2204 21 96 ex 2204 21 97 ex 2204 21 98 ex 2204 22 93 ex 2204 22 94 ex 2204 22 95 ex 2204 22 96 ex 2204 22 97 ex 2204 22 98 ex 2204 29 93 ex 2204 29 94 ex 2204 29 95 ex 2204 29 96 ex 2204 29 97 ex 2204 29 98	Šviežių vynuogių vinas, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne didesnė kaip 15 % tūrio, išskyrus putojantį vyną	0 hl	Kosovo muitų teritorija ⁽²⁾	0 %

⁽¹⁾ Importuojamiems šalių naudos gavėjų kilmės produktams skiriamas vienas bendras tarifinės kvotos kiekis.

⁽²⁾ Atsižvelgiant į importo apribojimus, nurodytus Europos Sąjungos ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimo IV priede arba II protokole (šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244/1999 bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos).

⁽³⁾ Bendroji tarifinė kvota gali būti taikoma Albanijos kilmės vynui, jeigu prieš tai išnaudojama individuali tarifinė kvota, numatyta su Albanija pasirašytame Protokole dėl vyno. Tą individualią tarifinę kvotą leidžiama pradėti naudoti suteikiant jai eilės Nr. 09.1512 ir 09.1513.

⁽⁴⁾ Ši bendroji tarifinė kvota gali būti taikoma Bosnijos ir Hercegovinos kilmės vynui, jeigu prieš tai išnaudojamos abi individualios tarifinės kvotos, numatytos su Bosnija ir Hercegovina pasirašytame protokole dėl vyno. Tas individualias tarifines kvotas leidžiama pradėti naudoti suteikiant joms eilės Nr. 09.1528 ir 09.1529.

⁽⁵⁾ Ši bendroji tarifinė kvota gali būti taikoma Kosovo kilmės vynui, jeigu prieš tai išnaudojamos abi individualios tarifinės kvotos, numatytos su Kosovu pasirašytame protokole dėl vyno. Tas individualias tarifines kvotas leidžiama pradėti naudoti suteikiant joms eilės Nr. 09.1570 ir 09.1572.

⁽⁶⁾ Ši bendroji tarifinė kvota gali būti taikoma buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos kilmės vynui, jeigu prieš tai išnaudojamos abi individualios tarifinės kvotos, numatytos su buvusiąja Jugoslavijos Respublika Makedonija pasirašytame papildomame protokole dėl vyno. Tas individualias tarifines kvotas leidžiama pradėti naudoti suteikiant joms eilės Nr. 09.1558 ir 09.1559.

⁽⁷⁾ Ši bendroji tarifinė kvota, tiek, kiek ji susijusi su produktais, kurių KN kodas yra 2204 21, gali būti taikoma Juodkalnijos kilmės vynui, jeigu prieš tai išnaudojama individuali tarifinė kvota, numatyta su Juodkalnija sudarytame protokole dėl vyno. Tą individualią tarifinę kvotą leidžiama pradėti naudoti suteikiant jai eilės Nr. 09.1514.

⁽⁸⁾ Bendroji tarifinė kvota gali būti taikoma Serbijos kilmės vynui, jeigu prieš tai išnaudojamos abi individualios tarifinės kvotos, numatytos su Serbija pasirašytame protokole dėl vyno. Tas individualias tarifines kvotas leidžiama pradėti naudoti suteikiant joms eilės Nr. 09.1526 ir 09.1527.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1465**2017 m. rugpjūčio 9 d.****dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas ⁽¹⁾, ypač į jo 57 straipsnio 4 dalį ir 58 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) siekiant užtikrinti, kad Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 ⁽²⁾ priede pateikta Kombinuotoji nomenklatūra būtų taikoma vienodai, būtina patvirtinti priemones, susijusias su šio reglamento priede nurodytų prekių klasifikavimu;
- (2) Reglamente (EEB) Nr. 2658/87 nustatytos bendrosios Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės. Šios taisyklės taip pat taikomos bet kuriai kitai specialiomis Sąjungos teisės aktų nuostatomis įteisintai nomenklatūrai, visiškai ar iš dalies sudarytai remiantis Kombinuotąja nomenklatūra arba ją papildančiais subpozicijų dalimis, kad būtų galima taikyti tarifinio reguliavimo ir kitas su prekyba prekėmis susijusias priemones;
- (3) laikantis minėtų bendrųjų taisyklių, šio reglamento priede pateiktos lentelės 1 skiltyje aprašytos prekės, remiantis 3 skiltyje išdėstytais motyvais, turėtų būti klasifikuojamos priskiriant 2 skiltyje nurodytą KN kodą;
- (4) reikėtų nustatyti, kad suteikta šio reglamento nuostatų neatitinkančia privalomąja tarifine informacija apie šiame reglamente nurodytas prekes jos adresatas galėtų remtis dar tam tikrą laikotarpį, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 34 straipsnio 9 dalyje. Tas laikotarpis turėtų būti trys mėnesiai;
- (5) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Muitinės kodekso komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priede pateiktos lentelės 1 skiltyje aprašytos prekės Kombinuotojoje nomenklatūroje klasifikuojamos priskiriant lentelės 2 skiltyje nurodytą KN kodą.

2 straipsnis

Šio reglamento nuostatų neatitinkančia privalomąja tarifine informacija, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 952/2013 34 straipsnio 9 dalimi, galima remtis dar tris mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 269, 2013 10 10, p. 1.

⁽²⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugpjūčio 9 d.

Komisijos vardu

Pirmininko pavedimu

Stephen QUEST

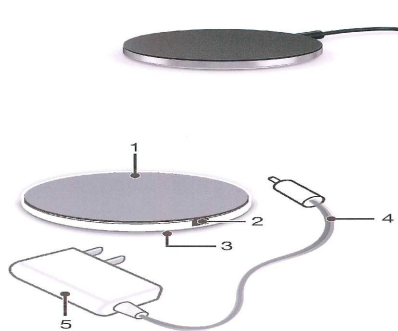
Generalinis direktorius

Mokesčių ir muitų sąjungos generalinis direktoratas

PRIEDAS

Prekių aprašymas	Klasifikavimas (KN kodas)	Motyvai
(1)	(2)	(3)
Iš adapterio su apytiksliai 180 cm ilgio laidu ir įkrovimo pado sudarytas prietaisas (toliau – belaidžio įkrovimo padas). Laidas turi jungtį, kuria prijungiamas prie įkrovimo pado. Padas apskritas, apytiksliai 8 mm aukščio, apytiksliai 80 mm skersmens ir 51 g svorio. Adapteris konvertuoja (lygina) kintamąją (240 V) srovę į nuolatinę (12 V) srovę ir ją perduoda į padą. Pade nuolatinė srovė invertuojama į kintamąją srovę, o kintamoji srovė sukuria elektromagnetinį lauką. Prietaisas skirtas aparatams įkrauti belaidžiu būdu. Pade ir įkraunamame aparate įdiegta standartinė belaidžio aparatų įkrovimo technologija Qi. Belaidis įkrovimas vykdomas sukuriant elektromagnetinį lauką. Žr. paveikslą (*).	8504 40 90	Klasifikuojama vadovaujantis Kombinuotosios nomenklatūros 1, 3 (c punktu) ir 6 bendrosiomis aiškinimo taisyklėmis ir KN kodus 8504, 8504 40 ir 8504 40 90 atitinkančiais prekių aprašymais. Prietaiso funkcijos (srovės lyginimas, invertavimas ir elektromagnetinio lauko sukūrimas) priskiriamos 8504 40 subpozicijai. Todėl prietaisas nepriskirtinas 8504 50 subpozicijai. Prietaisas nelaikytinas statiniu keitikliu, skirtu naudoti su ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais, ir jam nepriskirtinas KN kodas 8504 40 30, nes kintamosios/nuolatinės srovės adapteris suprojektuotas tiekti elektros srovę įvairiems elektros aparatams. Kadangi nei srovės lyginimas, nei invertavimas, nei elektromagnetinio lauko sukūrimas nenulemia esminio prietaiso požymio, jis klasifikuotinas pagal 3 bendrosios aiškinimo taisyklės c punktą. Todėl prietaisas laikytinas kitu statiniu keitikliu ir jam priskirtinas KN kodas 8504 40 90.

(*) Paveikslas pateikiamas tik dėl informacijos.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1466**2017 m. rugpjūčio 11 d.****kuriuo leidžiama pradėti naudoti Kosovo * kilmės vyno Sąjungos tarifines kvotas ir nustatoma jų administravimo tvarka**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, ypač į jo 187 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2015 m. spalio 27 d. buvo pasirašytas ir 2016 m. balandžio 1 d. įsigaliojo Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo * stabilizacijos ir asociacijos susitarimas ⁽²⁾ (toliau – SAA);
- (2) SAA II protokole nustatyta jame išvardytiems vyno ir spiritinių gėrimų produktams taikoma tvarka, o jo I priede pateiktas Susitarimas dėl abipusių lengvatinio režimo prekybos nuolaidų tam tikriems Kosovo kilmės vynams. Tas susitarimas taikomas nuo 2016 m. balandžio 1 d.;
- (3) Tarybos reglamente (EB) Nr. 1215/2009 ⁽³⁾ nustatytos metinės tam tikrų produktų, kurių kilmės šalis – Kosovas, importo tarifinės kvotos. Įsigaliojus SAA, šios autonominės prekybos priemonės koreguojamos Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2017/1464 ⁽⁴⁾. Visų pirma nebetaikomos specialiai Kosovui skirtos vyno tarifinės kvotos pagal Reglamente (EB) Nr. 1215/2009 nustatytą autonominių režimą, nes šios nuolaidos įtrauktos į SAA režimą;
- (4) pagal SAA II protokolo I priedą į Sąjungą importuojamiems Kosovo kilmės vynams taikomos visiškai importo muitais neapmokestinamos kvotos. Šias kvotas sudaro 40 000 hl vyno iš šviežių vynuogių, kurio KN kodai yra ex 2204 21 ir ex 2204 29, ir 10 000 hl rūšinių putojančių vynų ir vyno iš šviežių vynuogių, kurių KN kodai yra ex 2204 10 ir ex 2204 21. Šis protokolas taikomas nuo 2016 m. balandžio 1 d., todėl naujų 2016 m. tarifinių kvotų dydžiai apskaičiuojami *pro rata* protokole nurodytiems baziniams metiniams dydžiams;
- (5) kad būtų galima taikyti SAA II protokolo I priede nustatytas Sąjungos tarifines kvotas, būtina leisti pradėti naudoti 2016 m. ir paskesnių metų tarifines kvotas, remiantis SAA suteiktais kiekiais, ir nurodyti jų priėmimo sąlygas. Tarifinių kvotų dydis sumažinamas 2016 ir 2017 m. pagal tarifinę kvotą 09.1560 importuotu kiekiu, taip atsižvelgiant į Kosovo kilmės vyno importą į Sąjungą taikant Reglamentu (EB) Nr. 1215/2009 nustatytas autonomines prekybos priemones;
- (6) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/2447 ⁽⁵⁾ nustatytos tarifinių kvotų administravimo chronologine tvarka pagal muitinės deklaracijų priėmimo datą taisyklės;
- (7) kadangi SAA II protokolas taikomas nuo 2016 m. balandžio 1 d., šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo tos pačios dienos;

* Šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244/1999 bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos.

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ OL L 71, 2016 3 16, p. 3.

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1215/2009, nustatantis išskirtines prekybos priemones, skirtas Europos Sąjungos stabilizavimo ir asocijavimo procese dalyvaujančioms arba su juo susijusioms šalims ir teritorijoms (OL L 328, 2009 12 15, p. 1).

⁽⁴⁾ 2017 m. birželio 2 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1464, kuriuo dėl prekybos lengvatų, suteiktų Kosovui * įsigaliojus Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimui, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1215/2009 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

⁽⁵⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

(8) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Vyno, kurį 2016 ir 2017 m. galima importuoti iš Kosovo į Sąjungą visiškai neapmokestinant importo muitais, kiekis nurodytas priede.

2 straipsnis

Nulinė muto norma taikoma laikantis šių sąlygų:

- a) prie importuojamų vynų pridedamas SAA II protokole nurodyto pavyzdžio kilmės įrodymas;
- b) importuojamiems vynams eksporto subsidijos netaikomos.

3 straipsnis

Šio reglamento 1 straipsnyje nurodytą tarifinę kvotą, vadovaudamasi Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 49–54 straipsniais, administruoja Komisija.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2016 m. balandžio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugpjūčio 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Kosovo kilmės vyno, importuoto į Sąjungą 2016 m., tarifinės kvotos

Eilės Nr.	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC papildomas kodas	Aprašas	Metinis kvotos dydis (hl) ⁽²⁾	Tarifinės kvotos muto dydis
09.1572	2204 10 93		Rūšiniai putojantys vynai; vynas iš šviežių vynuogių induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai	7 500	Netaikoma
	2204 10 94				
	2204 10 96				
	2204 10 98				
	2204 21 06				
	2204 21 07				
	2204 21 08				
	2204 21 09				
	ex 2204 21 93	19, 29, 31, 41 ir 51			
	ex 2204 21 94	19, 29, 31, 41 ir 51			
	2204 21 95				
	ex 2204 21 96	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 21 97				
	ex 2204 21 98	11, 21, 31, 41 ir 51			
09.1570	2204 21 06		Vynas iš šviežių vynuogių	30 000 ⁽³⁾	Netaikoma
	2204 21 07				
	2204 21 08				
	2204 21 09				
	ex 2204 21 93	19, 29, 31, 41 ir 51			
	ex 2204 21 94	19, 29, 31, 41 ir 51			
	2204 21 95				
	ex 2204 21 96	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 21 97				
	ex 2204 21 98	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 29 10				
	2204 29 93				
	ex 2204 29 94	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 29 95				

Eilės Nr.	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC papildomas kodas	Aprašas	Metinis kvotos dydis (hl) ⁽²⁾	Tarifinės kvotos muito dydis
	ex 2204 29 96	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 29 97				
	ex 2204 29 98	11, 21, 31, 41 ir 51			

⁽¹⁾ Nepaisant Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklių, laikoma, kad produktų aprašymo formuluotė yra tik nurodomojo pobūdžio, o šiame priede pateiktos lengvatinės sistemos taikymas nustatomas pagal KN kodus. Kai yra nurodyti ex KN kodai, lengvatų sistemos taikymas nustatomas remiantis ir KN kodu, ir atitinkamu aprašymu.

⁽²⁾ Pagal 2008 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 555/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo įgyvendinimo taisyklės, taikomos vyno sektoriaus paramos programoms, prekybai su trečiosiomis šalimis, gamybos potencialui ir kontrolei (OL L 170, 2008 6 30, p. 1), 43 straipsnį parengtame V I I sertifikate atitiktis šiam reikalavimui patvirtinama taip: „Už šiame sertifikate išvardytus produktus eksporto subsidijos neskiriamos“.

⁽³⁾ Tarifinių kvotų dydis sumažinamas 2016 m. pagal tarifinę kvotą 09.1560 importuotu kiekiu.

Kosovo kilmės vyno, importuojamo į Sąjungą nuo 2017 m., tarifinės kvotos

Eilės Nr.	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC papildomas kodas	Aprašymas	Metinis kvotos dydis (hl) ⁽²⁾	Tarifinės kvotos muito dydis
09.1572	2204 10 93		Rūšiniai putojantys vynai; vynas iš šviežių vynuogių induose, kurių talpa ne didesnė kaip 2 litrai	10 000	Netaikoma
	2204 10 94				
	2204 10 96				
	2204 10 98				
	2204 21 06				
	2204 21 07				
	2204 21 08				
	2204 21 09				
	ex 2204 21 93	19, 29, 31, 41 ir 51			
	ex 2204 21 94	19, 29, 31, 41 ir 51			
	2204 21 95				
	ex 2204 21 96	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 21 97				
	ex 2204 21 98	11, 21, 31, 41 ir 51			
09.1570	2204 21 06		Vynas iš šviežių vynuogių	40 000 ⁽³⁾	Netaikoma
	2204 21 07				
	2204 21 08				
	2204 21 09				
	ex 2204 21 93	19, 29, 31, 41 ir 51			

Eilės Nr.	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC papildomas kodas	Aprašymas	Metinis kvotos dydis (hl) ⁽²⁾	Tarifinės kvotos muto dydis
	ex 2204 21 94	19, 29, 31, 41 ir 51			
	2204 21 95				
	ex 2204 21 96	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 21 97				
	ex 2204 21 98	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 22 10				
	2204 22 93				
	ex 2204 22 94	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 22 95				
	ex 2204 22 96	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 22 97				
	ex 2204 22 98	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 29 10				
	2204 29 93				
	ex 2204 29 94	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 29 95				
	ex 2204 29 96	11, 21, 31, 41 ir 51			
	2204 29 97				
	ex 2204 29 98	11, 21, 31, 41 ir 51			

⁽¹⁾ Nepaisant Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklių, laikoma, kad produktų aprašymo formuluotė yra tik nurodomojo pobūdžio, o šiame priede pateiktos lengvatinės sistemos taikymas nustatomas pagal KN kodus. Kai yra nurodyti ex KN kodai, lengvatų sistemos taikymas nustatomas remiantis ir KN kodu, ir atitinkamu aprašymu.

⁽²⁾ Pagal 2008 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 555/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo įgyvendinimo taisyklės, taikomos vyno sektoriaus paramos programoms, prekybai su trečiosiomis šalimis, gamybos potencialui ir kontrolei (OL L 170, 2008 6 30, p. 1), 43 straipsnį parengtame V I 1 sertifikate atitiktis šiam reikalavimui patvirtinama taip: „Už šiame sertifikate išvardytus produktus eksporto subsidijos neskiriamos“.

⁽³⁾ Tarifinių kvotų dydis sumažinamas 2017 m. pagal tarifinę kvotą 09.1560 importuotu kiekiu.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1467**2017 m. rugpjūčio 11 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (ES) Nr. 1255/2010 nuostatos dėl jaučių jauniklių mėsos produktų, kurių kilmės šalis – Kosovas *, importo tarifinių kvotų**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, ypač į jo 187 straipsnio pirmos pastraipos b punktą,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1255/2010 ⁽²⁾ nustatytos išsamios jaučių jauniklių mėsos produktų importo tarifinių kvotų valdymo taisyklės;
- (2) Tarybos reglamente (EB) Nr. 1215/2009 ⁽³⁾ numatyta 475 tonų metinė jaučių jauniklių mėsos produktų, kurių kilmės šalis – Kosovas *, importo tarifinė kvota;
- (3) Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 374/2012 ⁽⁴⁾, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamentas (ES) Nr. 1255/2010 ir nustatyta jaučių jauniklių mėsos produktų, kurių kilmės šalis – Kosovas *, metinė importo tarifinė kvota ir numatytas jos valdymas;
- (4) Tarybos sprendimu (ES) 2016/342 ⁽⁵⁾ Sąjungos vardu sudarytas Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo * stabilizacijos ir asociacijos susitarimas (toliau – Susitarimas) – naujas prekybos santykius su Kosovu * reglamentuojantis dokumentas. Susitarimo 28 straipsnio 3 dalyje numatyta 475 tonų metinė jaučių jauniklių mėsos produktų, kurių kilmė – Kosovo * muitų teritorija, importo tarifinė kvota. Todėl Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2017/1464 ⁽⁶⁾ nustatyta, kad Reglamento (EB) Nr. 1215/2009 3 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje numatyta jaučių jauniklių mėsos produktų importo tarifinė kvota yra lygi nuliui tonų;
- (5) todėl Reglamentas (ES) Nr. 1255/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (6) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komiteto nuomonę,

* Šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244/1999 bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos.

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ 2010 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1255/2010, kuriuo nustatomos išsamios jaučių jauniklių mėsos produktų, kurių kilmės šalys – Bosnija ir Hercegovina, Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Juodkalnija, Kosovas *, Kroatija ir Serbija, importo tarifinių kvotų taikymo taisyklės (OL L 342, 2010 12 28, p. 1).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1215/2009, nustatantis išskirtines prekybos priemones, skirtas Europos Sąjungos stabilizavimo ir asocijavimo procese dalyvaujančioms arba su juo susijusioms šalims ir teritorijoms (OL L 328, 2009 12 15, p. 1).

⁽⁴⁾ 2012 m. balandžio 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 374/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1255/2010, kuriuo nustatomos išsamios jaučių jauniklių mėsos produktų, kurių kilmės šalys – Bosnija ir Hercegovina, buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Juodkalnija, Kroatija ir Serbija, importo tarifinių kvotų taikymo taisyklės (OL L 118, 2012 5 3, p. 1).

⁽⁵⁾ 2016 m. vasario 12 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/342 dėl Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo * stabilizacijos ir asociacijos susitarimo sudarymo Sąjungos vardu (OL L 71, 2016 3 16, p. 1).

⁽⁶⁾ 2017 m. birželio 2 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1464, kuriuo dėl prekybos lengvatų, suteiktų Kosovui *, įsigaliojus Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo stabilizacijos ir asociacijos susitarimui, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1215/2009 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1255/2010 VIIa priedo 8 laukelio tekstas pakeičiamas taip:

„8. Aš, toliau pasirašęs, veikdamas įgaliosios sertifikatus išduodančios įstaigos (9 laukelis) vardu, patvirtinu, kad pagal pridedamą (nurodyti datą) veterinarinį sertifikatą (nurodyti vietą) atliktas pirmiau aprašytų prekių veterinarinis patikrinimas, kad jų kilmės vieta – Kosovas *, jos yra iš ten atvežtos ir visiškai atitinka Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Kosovo * stabilizacijos ir asociacijos susitarimo II priede pateiktą apibrėžtį (OL L 71, 2016 3 16, p. 3).“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugpjūčio 11 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

* Šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244/1999 bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1468**2017 m. rugpjūčio 11 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (ES) Nr. 354/2011 dėl leidimo naudoti tam tikrų Bosnijos ir Hercegovinos kilmės žuvų ir žuvininkystės produktų Sąjungos tarifines kvotas ir jų administravimo**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas ⁽¹⁾, ypač į jo 58 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Sprendimu (ES) 2017/75 ⁽²⁾ (toliau – Sprendimas) Taryba įgaliojo Sąjungos bei jos valstybių narių vardu pasirašyti Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo (toliau – Susitarimas) protokolą (toliau – Protokolas), kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą. Remiantis Sprendimu Protokolas buvo laikinai taikomas nuo 2017 m. vasario 1 d. ⁽³⁾;
- (2) Protokolo 3 straipsnyje nustatyta, kad remiantis Protokolo II priedu tam tikriems Bosnijos ir Hercegovinos kilmės žuvų ir žuvininkystės produktams turi būti suteikiamos Sąjungos nuolaidos. Todėl upėtakių, karpių ir ančiuvų tarifinių kvotų dydžiai turėtų būti padidinti atitinkamai 440, 10 ir 20 tonų;
- (3) 2017 m. Sąjungos tarifinės kvotos turėtų būti taikomos visa apimtimi, kaip nustatyta Protokolo II priede;
- (4) Protokolo II priede nustatytas tarifines kvotas turėtų administruoti Komisija chronologine tvarka pagal išleidimo į laisvą apyvartą muitinės deklaracijų priėmimo datą, vadovaudamasi Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/2447 ⁽⁴⁾;
- (5) todėl Komisijos reglamentą (ES) Nr. 354/2011 ⁽⁵⁾ reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (6) siekiant užtikrinti sklandų Protokolu numatytos kvotų sistemos taikymą ir administravimą, šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo tos pačios dienos, kurią pradedamas laikinai taikyti Protokolas;
- (7) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Muitinės kodekso komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 354/2011 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

*„2 straipsnis*Priede nustatytos tarifinės kvotos administruojamos pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ^(*) 49–54 straipsnius.

(*) 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).“;

⁽¹⁾ OL L 269, 2013 10 10, p. 1.

⁽²⁾ 2016 m. lapkričio 21 d. Tarybos sprendimas (ES) 2017/75 dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo protokolo, kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, pasirašymo Sąjungos bei jos valstybių narių vardu ir laikino taikymo (OL L 12, 2017 1 17, p. 1).

⁽³⁾ OL L 12, 2017 1 17, p. 22.

⁽⁴⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

⁽⁵⁾ 2011 m. balandžio 12 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 354/2011 dėl leidimo naudoti tam tikrų Bosnijos ir Hercegovinos kilmės žuvų ir žuvininkystės produktų Sąjungos tarifines kvotas ir jų administravimo (OL L 98, 2011 4 13, p. 1).

2) priedas pakeičiamas šio reglamento priedo tekstu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. vasario 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugpjūčio 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

„PRIEDAS

Nepaisant Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklių, laikoma, kad produktų aprašymo formuluotė yra tik nurodomojo pobūdžio, o šiame priede pateiktos lengvatų sistemos taikymas nustatomas pagal KN kodus. Kai yra nurodyti ex KN kodai, lengvatų sistemos taikymas nustatomas remiantis kartu ir KN kodu, ir atitinkamu aprašymu.

ŽUVYS IR ŽUVININKYSTĖS PRODUKTAI

Kvotos Nr.	KN kodas	TARIC poskyris	Aprašymas	Metinės tarifinės kvotos dydis (tonomis grynojo svorio)	Kvotos muto dydis
09.1594	0301 91		Upėtakiai (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> ir <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>): gyvi; švieži ar atšaldyti; užšaldyti; vytinti, sūdyti ar užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; žuvų miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	500	Neapmuitinama
	0302 11				
	0303 14				
	0304 42				
	0304 52 00	10			
	0304 82				
	0304 99 21	11, 12, 20			
	0305 10 00	10			
	0305 39 90	10			
	0305 43 00				
	0305 59 85	61			
	0305 69 80	61			
09.1595	0301 93 00		Karpiai (<i>Cyprinus</i> spp., <i>Carassius</i> spp., <i>Ctenopharyngodon idellus</i> , <i>Hypophthalmichthys</i> spp., <i>Cirrhinus</i> spp., <i>Mylopharyngodon piceus</i> , <i>Catla catla</i> , <i>Labeo</i> spp., <i>Osteochilus hasselti</i> , <i>Leptobarbus hoeveni</i> , <i>Megalobrama</i> spp.): gyvi; švieži ar atšaldyti; užšaldyti; vytinti, sūdyti ar užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; žuvų miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	140	Neapmuitinama
	0302 73 00				
	0303 25 00				
	0304 39 00	20			
	0304 51 00	10			
	0304 69 00	20			
	0304 93 90	10			
	0305 10 00	20			
	0305 31 00	10			
	0305 44 90	10			
	0305 52 00	10			
	0305 64 00	10			
09.1596	0301 99 85	80	Jūriniai karosai (<i>Dentex dentex</i> ir <i>Pagellus</i> spp.): gyvi; švieži ar atšaldyti; užšaldyti; vytinti, sūdyti ar užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; žuvų miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	30	Neapmuitinama
	0302 85 10				
	0303 89 50				
	0304 49 90	60			
	0304 59 90	40			
	0304 89 90	30			
	0304 99 99	20			

Kvotos Nr.	KN kodas	TARIC poskyris	Aprašymas	Metinės tarifinės kvotos dydis (tonomis grynojo svorio)	Kvotos muto dydis
	0305 10 00 0305 39 90 0305 49 80 0305 59 85 0305 69 80	30 70 40 65 65			
09.1597	0301 99 85 0302 84 10 0303 84 10 0304 49 90 0304 59 90 0304 89 90 0304 99 99 0305 10 00 0305 39 90 0305 49 80 0305 59 85 0305 69 80	22 70 45 40 70 40 80 50 67 67	Paprastieji vilkešeriai (<i>Dicentrarchus labrax</i>): gyvi; švieži ar atšaldyti; užšaldyti; vytinti, sūdyti ar užpilti sūrymu, rūkyti; filė ir kita žuvų mėsa; žuvų miltai, rupiniai ir granulės, tinkami vartoti žmonių maistui	30	Neapmuitinama
09.1598	1604 13 11 1604 13 19 1604 20 50	 10, 19	Paruoštos arba konservuotos sardinės	50	6 %
09.1599	1604 16 00 1604 20 40		Paruošti arba konservuoti ančiuviai	70	12,5 %

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1469**2017 m. rugpjūčio 11 d.****kuriuo nustatomas standartinis draudimo produkto informacinio dokumento pateikimo formatas****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo ⁽¹⁾, ypač į jos 20 straipsnio 9 dalį,

kadangi:

- (1) pagal Direktyvą (ES) 2016/97 reikalaujama, kad Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽²⁾ I priede išvardyti ne gyvybės draudimo produktų kūrėjai parengtų standartinį draudimo produkto informacinį dokumentą, kuriuo klientui suteiktų reikiamą informaciją apie Direktyvos 2009/138/EB I priede išvardytus ne gyvybės draudimo produktus, kad tas klientas galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą;
- (2) Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalyje tiksliai nurodoma, kokia informacija turėtų būti pateikiama draudimo produkto informaciniame dokumente;
- (3) kad klientams produkto informaciją būtų lengva skaityti, suprasti ir palyginti, pateikiant Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalyje nurodytą informaciją tos direktyvos 20 straipsnio 5 dalyje nurodytame standartiniame draudimo produkto informaciniame dokumente reikėtų naudoti bendrą dizainą, struktūrą ir formatą, be kita ko, piktogramas arba simbolius. Taip pat prieš informaciją apie papildomus produktus ir pasirenkamąjį draudimą, jeigu tokių yra, neturėtų būti įrašomos varnelės, kryželiai ar šauktukai, o informacija, įtrauktina į draudimo produkto informacinį dokumentą, paprastai turėtų būti išdėstyta ant abiejų A4 formato popieriaus lapo pusių, tačiau bet koku atveju puslapių skaičius neturėtų viršyti trijų A4 formato puslapių;
- (4) šis reglamentas grindžiamas Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (EIOPA) Komisijai pateiktais techninių įgyvendinimo standartų projektais;
- (5) pagal Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 9 dalį dėl standartinio draudimo produkto informacinio dokumento EIOPA atliko vartotojų tyrimą ir pasikonsultavo su nacionalinėmis institucijomis. Dėl techninių įgyvendinimo standartų projektų, kuriais pagrįstas šis reglamentas, EIOPA taip pat surengė atviras viešas konsultacijas, išnagrinėjo galimas susijusias sąnaudas ir naudą ir paprašė Draudimo ir perdraudimo suinteresuotųjų subjektų grupės, įsteigtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ⁽³⁾ 37 straipsnį, pateikti savo nuomonę;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

*1 straipsnis***Kūrėjo pavadinimas ir bendrovės logotipas**

1. Ne gyvybės draudimo produktų kūrėjo pavadinimas, valstybė narė, kurioje kūrėjas registruotas, jo reguliavimo statusas ir prireikus jo leidimo numeris nurodomi iš karto po pavadinimo „draudimo produkto informacinis dokumentas“ pirmojo puslapio viršuje.
2. Kūrėjas gali savo bendrovės logotipą pateikti dešinėje pusėje nuo pavadinimo.

⁽¹⁾ OL L 26, 2016 2 2, p. 19.⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

2 straipsnis

Nuoroda į išsamią ikisutartinę ir su sutartimi susijusią informaciją

Draudimo produkto informaciniame dokumente aiškiai nurodoma, kad išsami ikisutartinė ir su sutartimi susijusi informacija apie ne gyvybės draudimo produktą klientui pateikiama kituose dokumentuose. Tai nurodoma iš karto po ne gyvybės draudimo produkto kūrėjo pavadinimo.

3 straipsnis

Ilgis

Atspausdintas draudimo produkto informacinis dokumentas telpa ant abiejų A4 formato lapo pusių. Išimtiniais atvejais, jeigu reikia daugiau vietos, atspausdintas draudimo produkto informacinis dokumentas gali būti ne ilgesnis kaip trijų A4 formato puslapių. Kai kūrėjas naudoja tris A4 formato puslapius, kompetentingos institucijos prašymu jis turi įrodyti, kad reikėjo daugiau vietos.

4 straipsnis

Turinio pateikimas ir tvarka

1. Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalyje išvardyta draudimo produkto informacinio dokumento informacija pateikiama atskiruose skirsniuose ir laikantis tokios struktūros, išdėstymo, antraščių ir eilės tvarkos, kaip nurodyta standartiniame pateikimo formate šio reglamento priede, naudojant šrifto dydį, kuris yra ne mažesnis kaip 1,2 mm.
2. Skirsnių ilgis gali skirtis priklausomai nuo informacijos, kuri turi būti įtraukta į kiekvieną skirsnį. Prieš informaciją apie papildomus produktus ir pasirenkamąjį draudimą varnelės, kryželiai ar šauktukai neįrašomi.
3. Jeigu draudimo produkto informacinis dokumentas pateikiamas naudojant kitą nei popierius patvarią laikmeną, išdėstymo sudedamųjų dalių dydį galima keisti, jeigu išsaugomas standartinio pateikimo formato išdėstymas, antraštės ir eilės tvarka, taip pat santykinė skirtingų elementų svarba ir dydis.
4. Jeigu kitos nei popierius patvariosios laikmenos matmenys yra tokie, kad išdėstymas dviem skiltimis neįmanomas, informacija gali būti pateikiama vienoje skiltyje, su sąlyga, kad skirsnių eilės tvarka yra tokia:
 - a) „Kokia šio draudimo rūšis?“
 - b) „Kam taikoma draudimo apsauga?“
 - c) „Kam netaikoma draudimo apsauga?“
 - d) „Ar yra kokių nors draudimo apsaugos apribojimų?“
 - e) „Kur man taikoma draudimo apsauga?“
 - f) „Kokios mano pareigos?“
 - g) „Kada ir kaip mokų?“
 - h) „Kada įsigalioja ir baigiasi draudimo apsauga?“
 - i) „Kaip galiu nutraukti sutartį?“
5. Skaitmeninių priemonių, įskaitant lygmenis ir iškylančiuosius langus, naudojimas leidžiamas, jeigu visa Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalyje nurodyta informacija pateikiama pagrindinėje draudimo produkto informacinio dokumento dalyje ir jeigu tokių priemonių naudojimas neatitraukia kliento dėmesio nuo pagrindinio dokumento turinio.

Naudojant lygmenis ir iškylančiuosius langus pateikiamoje informacijoje nėra rinkodaros ar reklaminės medžiagos.

5 straipsnis

Aiški kalba

Draudimo produkto informacinis dokumentas parengiamas aiškia kalba, kuri klientui padeda suprasti to dokumento turinį, daugiausia dėmesio skiriant pagrindinei informacijai, kurios klientui reikia informacija pagrįstam sprendimui priimti. Vengiama žargono.

6 straipsnis

Antraštės ir po jomis pateikiama informacija

1. Draudimo produkto informacinio dokumento skirsniai turi šias antraštes ir po jomis pateikiama ši informacija:
 - a) informacija apie draudimo rūšį, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies a punkte, įrašoma po antrašte „Kokia šio draudimo rūšis?“ dokumento viršutinėje dalyje;
 - b) informacija apie pagrindinę draudžiamą riziką, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies b punkte, įrašoma po antrašte „Kam taikoma draudimo apsauga?“ Prieš kiekvieną šiame skirsnyje nurodytą informaciją įrašomas žalias varnelės simbolis;
 - c) informacija apie draudimo sumą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies b punkte, įrašoma po antrašte „Kam taikoma draudimo apsauga?“;
 - d) informacija apie geografinę taikymo sritį, jei taikytina, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies b punkte, įrašoma po antrašte „Kur man taikoma draudimo apsauga?“ Prieš kiekvieną šiame skirsnyje nurodytą informaciją įrašomas mėlynas varnelės simbolis;
 - e) informacija apie nedraudžiamos rizikos santrauką, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies b punkte, įrašoma po antrašte „Kam netaikoma draudimo apsauga?“. Prieš kiekvieną šiame skirsnyje nurodytą informaciją įrašomas raudonas kryželio („X“) simbolis;
 - f) informacija apie pagrindines išimtis, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies d punkte, įrašoma po antrašte „Ar yra kokių nors draudimo apsaugos apribojimų?“ Prieš kiekvieną šiame skirsnyje nurodytą informaciją įrašomas oranžinis šauktuko simbolis;
 - g) informacija apie susijusias pareigas, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies e, f ir g punktuose, įrašoma po antrašte „Kokios mano pareigos?“;
 - h) informacija apie draudimo įmokų mokėjimo būdus ir mokėjimų trukmę, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies c punkte, įrašoma po antrašte „Kada ir kaip moku?“;
 - i) informacija apie sutarties galiojimo laikotarpį, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies h punkte, įrašoma po antrašte „Kada išgalioja ir baigiasi draudimo apsauga?“;
 - j) informacija apie sutarties nutraukimo būdus, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies i punkte, įrašoma po antrašte „Kaip galiu nutraukti sutartį?“
2. Prireikus leidžiama naudoti paantraštes.

7 straipsnis

Piktogramų naudojimas

1. Kiekvienas skirsnis papildomai žymimas piktograma, kuri vaizdžiai išreiškia atitinkamo skirsnio antraštės turinį:
 - a) informacija apie pagrindinę draudžiamą riziką, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies b punkte, žymima lietsargio piktograma, kuri yra balta žaliame fone arba žalia baltame fone;

- b) informacija apie geografinę taikymo sritį, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies b punkte, žymima gaublio piktograma, kuri yra balta mėlyname fone arba mėlyna baltame fone;
- c) informacija apie nedraudžiamą riziką, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies b punkte, žymima trikampyje vaizduojamo X simbolio piktograma, kuri yra balta raudoname fone arba raudona baltame fone;
- d) informacija apie pagrindines išimtis, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies d punkte, žymima trikampyje vaizduojamo šauktuko simboliu („!“), kuris yra baltas oranžiniame fone arba oranžinis baltame fone;
- e) informacija apie pareigas pradėjus vykdyti sutartį, sutarties galiojimo laikotarpiu ir tuo atveju, kai pateikiamas reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies e, f ir g punktuose, žymima rankų paspaudimo piktograma, kuri yra balta žaliame fone arba žalia baltame fone;
- f) informacija apie mokėjimo būdus ir trukmę, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies c punkte, žymima monetų piktograma, kuri yra balta geltoname fone arba geltona baltame fone;
- g) informacija apie sutarties galiojimo laikotarpį, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies h punkte, žymima smėlio laikrodžio piktograma, kuri yra balta mėlyname fone arba mėlyna baltame fone;
- h) informacija apie sutarties nutraukimo būdus, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2016/97 20 straipsnio 8 dalies i punkte, žymima delno ant skydo piktograma, kuri yra balta juodame fone arba juoda baltame fone.

2. Visos piktogramos išdėstomos pagal priede pateiktą standartinį pateikimo formatą.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos piktogramos gali būti pateikiamos nespaltvotos, kai draudimo produkto informacinis dokumentas išspausdinamas nespaltvotas arba padaroma nespaltvota jo fotokopija.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugpjūčio 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Xxxxx draudimas

Draudimo produkto informacinis dokumentas

Bendrovė: <pavadinimas> draudimo bendrovė

Produktas: <pavadinimas> draudimo liudijimas

[Teiginys, kad išsami ikisutartinė ir su sutartimi susijusi informacija apie produktą pateikiama kituose dokumentuose]

Kokia šio draudimo rūšis?

[Draudimo aprašymas]

Kam taikoma draudimo apsauga?

- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx
- ✓ Xxxxx

Kam netaikoma draudimo apsauga?

- ✗ Xxxxx
- ✗ Xxxxx
- ✗ Xxxxx
- ✗ Xxxxx
- ✗ Xxxxx
- ✗ Xxxxx

Ar yra kokių nors draudimo apsaugos apribojimų?

- ! Xxxxx
- ! Xxxxx
- ! Xxxxx
- ! Xxxxx
- ! Xxxxx

Kur man taikoma draudimo apsauga?

- ✓ Xxxxxx

Kokios mano pareigos?

- Xxxxxx
- Xxxxxx
- Xxxxxx
- Xxxxxx

Kada ir kaip moku?

Xxxxxx

Kada įsigalioja ir baigiasi draudimo apsauga?

Xxxxxx

Kaip galiu nutraukti sutartį?

Xxxxxx

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2017/1470

2017 m. vasario 2 d.

dėl pagalbos schemų SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), kurias Prancūzija taikė autobusų transporto įmonėms Il de Franso regione

(pranešta dokumentu Nr. C(2017) 439)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtų straipsnių nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

1. PROCESAS

- (1) 2008 m. spalio 7 d. laišku, gautu 2008 m. spalio 17 d., vienas iš skundo pateikėjų, pageidavęs išlaikyti anonimiškumą (toliau – skundo pateikėjas) Komisijai prieš Il de Franso regioną (toliau – regionas) pateikė skundą dėl to, kad regionas nuo 1994 m. nustatė pagalbos ir subsidijų schemą tam tikroms šio regiono transporto įmonėms.
- (2) 2008 m. lapkričio 25 d. laišku Komisija Prancūzijos institucijoms išsiuntė prašymą pateikti su šiuo skundu susijusią informaciją.
- (3) 2009 m. sausio 13 d. laišku Prancūzijos institucijos paprašė Komisijos papildomo termino, kad galėtų atsakyti į Komisijos klausimus. Komisija prašymą patenkino 2009 m. sausio 14 d. laišku. Tuomet atsakymo laikas buvo pratęstas iki 2009 m. vasario 18 d.
- (4) 2009 m. vasario 26 d. Prancūzijos institucijos atsakė į Komisijos prašymą pateikti informaciją.
- (5) 2010 m. balandžio 20 d., rugsėjo 2 d. ir lapkričio 17 d. laiškais skundo pateikėjas Komisijai pateikė papildomos informacijos apie regionui suteiktas priemones.
- (6) Kadangi Prancūzijos institucijos negavo jokio papildomo prašymo pateikti informaciją, jos 2011 m. gegužės 31 d. laišku paprašė Komisijos raštu patvirtinti tyrimo procedūros nutraukimą.
- (7) 2011 m. birželio 8 d. laišku Komisija paprašė Prancūzijos institucijų pakomentuoti skundo pateikėjo pateiktą papildomą informaciją.

⁽¹⁾ OL C 141, 2014 5 9, p. 38.

- (8) Nors Komisija išsiuntė priminimo laiškus 2011 m. lapkričio 14 d. ir 2012 m. vasario 29 d. bei 2011 m. rugsėjo 22 d. bei gruodžio 8 d. elektroninius laiškus, į Komisijos prašymą pateikti informaciją nebuvo atsakyta.
- (9) 2012 m. liepos 17 d. Prancūzijos institucijoms buvo pateiktas dar vienas prašymas pateikti informaciją.
- (10) Kadangi Prancūzijos institucijos neatsakė per nustatytą laikotarpį, 2012 m. rugsėjo 25 d. joms buvo išsiųstas priminimo laiškas. Į jį taip pat nebuvo atsakyta.
- (11) 2012 m. gruodžio 14 d. Komisija priėmė įsakymą pateikti informaciją. Prancūzija 2013 m. sausio 22 d. pateikė neišsamų atsakymą ir jame išpareigojo kuo greičiau Komisijai išsamiai atsakyti į įsakyme iškeltus klausimus. Iki sprendimo pradėti procedūrą dienos Komisija nebuvo gavusi papildomos informacijos.
- (12) 2014 m. kovo 11 d., taip ir nesulaukusi minėtos informacijos, Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalį. Šis sprendimas (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Jame buvo prašoma trečiųjų šalių pateikti savo pastabas dėl aptariamų priemonių.
- (13) Prancūzija pateikė pastabas 2014 m. balandžio 30 d. Komisija taip pat gavo septynių suinteresuotųjų trečiųjų šalių pastabas. Komisija perdavė šias pastabas Prancūzijai ir suteikė jai galimybę jas pakomentuoti. 2014 m. rugsėjo 3 d. laišku Prancūzija nurodė, kad komentarų neturi.
- (14) 2016 m. birželio 21 d., jau pasibaigus terminui, Komisija gavo bendrą keturių iš septynių suinteresuotųjų trečiųjų šalių raštą. Šiuo raštu buvo būtent siekiama patikslinti šių suinteresuotųjų šalių poziciją po to, kai Teismas priėmė sprendimą byloje *Europos Komisija prieš Jørgen Andersen* (toliau – *Jørgen Andersen* sprendimas) ⁽³⁾.
- (15) Galiausiai regionas pageidavo papildyti savo pastabas išsiųsdamas papildomą raštą 2016 m. lapkričio 9 d.

2. APTARIAMŲ PRIEMONIŲ KONTEKSTAS IR APŽVALGA

- (16) Daugiau nei 12 mln. gyventojų turintis Il de Franso regionas sudaro 18,8 % visos Prancūzijos gyventojų. Tai yra labiausiai apgyvendintas ir tankiausias šalies regionas (996 gyv./km²). Pasak Il de Franso teritorijų ir miestų planavimo instituto ⁽⁴⁾, Il de Franso eismas yra rekordiškai didelis visoje Europoje: 2010 m. buvo vidutiniškai daugiau kaip 240 000 transporto priemonių per dieną penkiose regiono atkarpose, t. y. trijose periferinio bulvarų atkarpose, vienoje A1 atkarpoje ir vienoje A4 atkarpoje – jose eismas gerokai intensyvesnis nei Londono, Berlyno ar Milano intensyviausiose automobilių kelių dalyse. Tačiau neatsižvelgiant į netipiską kai kurių atkarpų situaciją, visame pagrindiniame kelių tinkle eismo intensyvumas yra ypač didelis. Il de Franso kelių direkcijos eksploatuojamo tinklo vienoje stotyje iš dviejų transporto priemonių skaičius viršija 18 000 per dieną vienam keliui, kai toks eismo intensyvumas likusios Prancūzijos didžiuosiuose nacionaliniuose automobilių greitkeluose rodo labai pablogėjusias eismo sąlygas.
- (17) Il de Franso regione įvyksta dvidešimt trys milijonai kelionių mechanizuotomis transporto priemonėmis (t. y. du trečdaliai visų kelionių). Daugiau kaip pusė jų atliekama privačiomis transporto priemonėmis (parkas viršija keturis milijonus transporto priemonių) arba komercinėmis transporto priemonėmis. Likusią dalį sudaro viešojo transporto priemonės. Pagrindinio Il de Franso tinklo perkrovimas taip pat pasireiškia nuolat intensyviu eismu: valandinis srautas dažnai yra didžiausias nuo 6 iki 21 val., o dienos eismas ištisus metus yra beveik vienodas. Tokiais apkrovos lygiais nedideli eismo pokyčiai gali sukelti labai didelius greičių nuokrypius ir greitai sukelti eismo perkrovą. Neigiami išoriniai poveikiai dėl tokių perkrovos lygių yra akivaizdūs: atmosferos tarša, laiko gaišimas, avarijų skaičiaus didėjimas, teritorijos patrauklumo mažėjimas ir t. t. Esant tokiai situacijai patrauklaus viešojo transporto pasiūlos plėtra yra būtina norint pasiekti tvarų judrumą.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

⁽³⁾ 2015 m. spalio 6 d. Teismo sprendimas *Europos Komisija prieš Jørgen Andersen*, C-303/13 P, ECLI:EU:C:2015:647.

⁽⁴⁾ 2013 m. kovo mėn. paskelbta Il de Franso teritorijų ir miestų planavimo instituto ataskaita, kurią galima rasti internete: www.omnil.fr/IMG/pdf/la_circulation_routiere_en_idf_en_2010.pdf.

- (18) Išsamaus Komisijos tyrimo metu buvo domimasi reguliaraus viešojo kelių transporto įmonių, sudariusių viešųjų paslaugų sutartį ypatingame Il de Franso kontekste, investavimo pagalbos sistema, į kurią svarbu atsižvelgti. Ši sistema laikui bėgant keitėsi, atsižvelgiant į Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto organizavimo tvarką, todėl Komisija išskyrė du laikotarpius:
- a) 1994–2008 m. laikotarpį, kuriuo regionas suteikė investicijų subsidijų kaip kompensaciją už pasirašytą eksploataavimo susitarimų, jau sudarytų tarp transporto įmonės ir vietos valdžios institucijos, pataisą;
 - b) 2008–2016 m. laikotarpį, kuriuo Il de Franso transporto profesinė sąjunga (toliau – STIF) teikė subsidijas pagal naują transporto organizavimo tvarką, Il de Franse galiojusią nuo 2007 m. Šis laikotarpis taip pat skirstomas į dvi dalis, kurios atitinka du viešųjų paslaugų sutarčių, kurias vieną po kitos sudarė STIF, tipus.

2.1. Regiono įgyvendintos priemonės

- (19) 1994 m. spalio 20 d. regionas priėmė sprendimą ⁽⁵⁾, kuriuo siekiama pertvarkyti visas 1979 m. nustatytas priemonės ⁽⁶⁾ įmonių, teikiančių reguliaraus viešojo kelių transportų paslaugas Il de Franso regione, naudai. Prieš 1994 m. sprendimą dviem sprendimais jau buvo iš dalies pakeista pradinė 1979 m. priemonė: 1984 m. (CR 84-07) ir 1987 m. (CR 87-07). Po jo buvo priimti du kiti sprendimai: vienas 1998 m. (CR 44-98) ir 2001 m. (CR 47-01), kol galiausiai priemonė buvo galutinai panaikinta 2008 m.
- (20) Taikydamas šiuos sprendimus, regionas galėjo teikti finansinę pagalbą vietos valdžios institucijoms, su kokia nors privačiąja įmone sudariusioms reguliaraus autobusų susisiekimo linijų eksploataavimo sutartį arba jas eksploatavusioms tiesiogiai per valstybės įmonę. Vietos valdžios institucijos grąžindavo šią pagalbą transporto įmonei, jei ji turėjo subsidijuojamų investicijų.
- (21) Teikiamomis subsidijomis buvo daugiausiai siekiama skatinti naujų transporto priemonių įsigijimą, kompensuojant kiekybines pasiūlos gerinimo priemones (didinant dažnumą arba apimtį, ilginant esamas arba kuriant naujas linijas), kokybines pasiūlos gerinimo priemones (prisijungiant prie kokybės chartijos, naudojant žemagrindžius autobusus), naujų įrenginių transporto priemonėse (garsinio arba vaizdinio stotelių pranešimo įtaisų) įrengimą, kelionės bilietų išdavimo ir patvirtinimo sistemų diegimą, sustojimo taškų ir stulpų įrengimą arba mokymų rengimą.
- (22) Vietos valdžios institucijos turėdavo regionui pateikti prašymus skirti subsidijas.
- (23) Subsidijų lygis siekė nuo 25 iki 60 % išlaidų neatskaičius mokesčių. Subsidijų dydis buvo apribotas, atsižvelgiant į išlaidų pobūdį.
- (24) Pagalbos gavėjai turėdavo įsipareigoti išlaikyti kiekybines ir kokybines pasiūlos gerinimo priemones, transporto priemones ir įrenginius bent penkerius metus nuo jų įdiegimo. Šiuos penkerius metus transporto priemonės, kurioms suteiktos subsidijos, privalėjo pirmenybine tvarka iš esmės važinėti atitinkamomis linijomis.
- (25) Galiausiai paslaugą užsakančios vietos valdžios institucijos ir įmonės privalėjo sudaryti eksploataavimo susitarimo pataisą (ją taip pat privalėjo parašu patvirtinti Regiono tarybos pirmininkas), kuriame buvo apibrėžtas pagalbos naudojimas ir įmonei nustatyta prievolė išlaikyti kokybines ir kiekybines pasiūlos gerinimo priemones.
- (26) Pasak Prancūzijos institucijų, nuo 1994 m. iki 2008 m. šia priemone pasinaudojo 135 įmonės iš 150 Il de Franso regione esančių įmonių.

2.1.1. Nacionalinio teismo procedūra

- (27) 2004 m. gegužės mėn. Autonominė keleivių vežėjų profesinė sąjunga (toliau – SATV) Regiono tarybos pirmininko paprašė panaikinti tris minėtus sprendimus. Pirmininkui atsisakius tai padaryti 2004 m. birželio 17 d., SATV pateikė skundą Paryžiaus administraciniam teismui panaikinti skundo atmetimo sprendimą.

⁽⁵⁾ 1994 m. spalio 20 d. Sprendimas CR 34-94 dėl pagalbos, teikiamos siekiant pagerinti viešojo kelių transporto paslaugas, kurias teikia privačiosios įmonės arba valstybės įmonės.

⁽⁶⁾ 1979 m. liepos 10 d. Sprendimas CR 79-21.

- (28) Savo 2008 m. liepos 10 d. nuosprendžiu ⁽⁷⁾ Administracinis teismas patenkino SATV panaikinimo prašymą ir nurodė regionui pateikti Regiono tarybai naują sprendimą, nes apie šios pagalbos priemonės priėmimą nebuvo pranešta Europos Komisijai. Administracinis teismas taip pat nurodė regionui panaikinti tris sprendimus.
- (29) Regionas, apskūsdamas šį nuosprendį, ginčijamus sprendimus panaikino 2008 m. spalio 16 d. Sprendimu CR 80-08.
- (30) 2010 m. liepos 12 d. ⁽⁸⁾ Paryžiaus Apeliacinis administracinis teismas (toliau – CAA) patvirtino Administracinio teismo nuosprendį. Regionas pateikė kasacinį skundą Valstybės Tarybai dėl šio sprendimo. Valstybės Taryba šį skundą atmetė 2012 m. liepos 23 d. sprendimu ⁽⁹⁾.
- (31) Keturi suinteresuotieji asmenys taip pat pateikė trečiojo asmens skundą dėl Paryžiaus CAA sprendimo. 2015 m. lapkričio 27 d. CAA atmetus skundą, suinteresuotosios trečiosios šalys pateikė kasacinį skundą. Šis skundas šiuo metu dar neišnagrinėtas.
- (32) SATV 2008 m. spalio 27 d. pateikus naują ieškinį, Paryžiaus administracinis teismas 2013 m. birželio 4 d. nuosprendžiu ⁽¹⁰⁾ nurodė regionui pateikti vykdomuosius dokumentus, kad susigražintų suteiktą pagalbą, atsižvelgdamas į tai, kad sprendimai buvo panaikinti 2008 m. liepos 10 d. Nuosprendžiu Nr. 0417015. Regionas pateikė apeliacinį skundą dėl šio nuosprendžio. 2013 m. gruodžio 31 d. Paryžiaus CAA skundą ⁽¹¹⁾ atmetė. Regionas pateikė kasacinį skundą Valstybės Tarybai dėl šio sprendimo. Šis skundas vis dar neišnagrinėtas.

2.2. STIF įgyvendintos priemonės

- (33) STIF yra viešoji administracinė įstaiga, reguliuojama 2005 m. birželio 10 d. Dekretu Nr. 2005-664. Ji organizuoja, koordinuoja ir finansuoja viešąjį Il de Franso keleivių transportą, kurio paslaugas teikia Autonominė Paryžiaus transporto valstybės įmonė (pranc. *Régie autonome des transports parisiens*, RATP), Valstybinė Prancūzijos geležinkelių bendrovė (pranc. *Société nationale des chemins de fer français*, SNCF), Transilien tinklas ir privačiosios autobusų įmonės, priklausančios profesinės Il de Franso transporto organizacijos tinklui (toliau – OPTILE).
- (34) 2006 m. gruodžio 13 d. Sprendimu Nr. 2006/1161 STIF nustatė naują sutartimis grindžiamą visų reguliaraus viešojo kelių transporto linijų organizavimą. Taip buvo siekiama sustiprinti jos kaip organizuojančios institucijos vaidmenį apibrėžiant pasiūlą ir paslaugų lygį, taip pat nagrinėjant transporto įmonių našumo ir finansinio skaidrumo aspektus.
- (35) Ši nauja organizavimo tvarka grindžiama regionine specifikacija, kurios principai išdėstyti dviejose vėlesnėse sutartyse, sudarytose iš viso dešimties metų laikotarpiui:
- a) pirmoji 1 tipo sutartis (toliau – CT1) buvo sudaryta ne ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui (nuo 2007 m. iki 2010 m. arba iki 2011 m. paskutinėms sutartims);
- b) antroji 2 tipo sutartis (toliau – CT2) buvo sudaryta užbaigus dvišales derybas su kiekviena privačiąja įmone upės baseino transporto tinklams likusiu laikotarpiu iki 2016 m. gruodžio 31 d.
- (36) Šių abiejų tipų sutartyse (tačiau skirtingai) laikomasi transporto įmonių padarytų investicijų subsidijų principo.

2.2.1. CT1 pristatymas

- (37) CT1 sutartys buvo sudarytos 2006 m. gruodžio 13 d. su 75 privačiosiomis transporto įmonėmis ir įsigaliojo 2007 m. sausio 1 d. Jos pakeitė ankstesnius eksplotavimo susitarimus, tuo pačiu metu ruošiantis pereiti prie „tikslinės“ sutarčių formos, t. y. CT2.

⁽⁷⁾ Nuosprendis Nr. 0417015/7-1

⁽⁸⁾ Sprendimas Nr. 08PA04753

⁽⁹⁾ Sprendimas Nr. 343440

⁽¹⁰⁾ Nuosprendis Nr. 0817138/2-1.

⁽¹¹⁾ Sprendimas Nr. 13PA03174.

- (38) CT1 sutartys buvo sudarytos su kiekviena įmone dėl visų jos eksploatuojamų linijų. Remiantis CT1 2-1 straipsniu, sutarties tikslas buvo nustatyti „eksploatuojamos reguliaraus viešojo keleivių transporto Il de Franse viešosios paslaugos įmonės steigimo sąlygas“. Ja buvo nustatyta santykių tarp STIF ir paslaugų teikėjo tvarka, t. y. šie aspektai:
- a) reguliaraus viešojo kelių transporto paslaugos, įtrauktos į Regioninį transporto planą ir aprašytos sutartyje, teikimo pagrindas ir įsipareigojimai;
 - b) su paslaugų kokybe susiję reikalavimai, taikomi sutartyje numatyti paslaugų pasiūlai, laikantis Regiono specifikacijoje numatytų mažiausių apimčių;
 - c) turtas ir investicijos;
 - d) STIF įnašo skaičiavimas laikantis Regiono specifikacijoje nustatytų principų;
 - e) specialus sutartinių santykių tvarkos tarp STIF ir įmonės taikymas informavimo, kontrolės, peržiūros ir sutarties nutraukimo atžvilgiais.
- (39) 2008 m. spalio 2 d. STIF tarybos sprendimu STIF, priimdama pataisą (toliau – pataisa Nr. 3), iš dalies pakeitė CT1, į ją įtraukdama investicijų į riedmenis subsidijų mechanizmą. Šių subsidijų dydis buvo apibrėžtas nustačius aukščiausias kainas, kurioms buvo taikomas didžiausia STIF įmokų dalis. Pagalbą gaunančios įmonės privalėjo subsidijuojamą įrangą skirti tik viešajai paslaugai, įtrauktai į STIF transporto planą, teikti ne trumpiau kaip 8 metus.
- (40) Pagal CT1 taip buvo finansuotas 836 transporto priemonių įsigijimas, kurio bendra išmokėtų subsidijų suma siekė 61,5 mln. EUR.

2.2.2. CT2 pristatymas

- (41) CT2 didele dalimi perimtos bendrosios CT1 nuostatos, ypač sutarties tikslai ir santykių tarp STIF ir paslaugų teikėjo tvarka.
- (42) Be to, CT2 buvo numatytas STIF įnašas „siekiant įvykdyti jai priskirtą viešųjų paslaugų įsipareigojimą“. Šis įnašas sudarytas iš dalies, vadinamos „C1“, kuri susijusi su veiklos sąnaudomis, ir dalies, vadinamos „C2“, susijusios su investicijų finansavimu.
- (43) CT2 sutarčių C2 įnašas nėra laikytina įprastinė subsidija, kuri būtų grindžiama aukščiausios kainos / subsidijų dydžio kriterijais, kaip regiono arba CT1 sistema. C2 įnašas iš tiesų kiekvienais metais apima visas investicijų išlaidas (tik grynas investicijas, atskaičius iš kitur gautas subsidijas), išplaukiančias iš STIF patvirtinto investicijų plano ir perkeltas į transporto įmonės parengtą išankstinį veiklos balansą, kurį taip pat turi būti patvirtinęs STIF.
- (44) C1 įnašas padengia veiklos sąnaudas, patirtas vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimus (toliau – VPI), iš kurių išskaičiuojamos pajamos ir pridamas sutartyje išsiderėtas pelnas. Šie elementai taip pat perkelti į transporto įmonės parengtą ir STIF patvirtintą išankstinį veiklos balansą. Kadangi C1 įnašas nebuvo susijęs su investicijų klausimu, Komisija jo neįtraukė į savo išsamų tyrimą, kaip nurodyta sprendime pradėti procedūrą.
- (45) Nuo 2012 m. balandžio mėn. visi tinklai pasirašė CT2 sutartis, kurių iš viso sudaryta 143. Su OPTILE įmonėmis sudarytos sutartys nebuvo paskelbtos skelbimuose apie sutarties sudarymą ar *Europos Sąjungos oficialiame leidinyje*. Skelbimai apie sutarčių su RATP ir SNCF *Mobilités* sudarymą buvo paskelbti 2015 m. gruodžio 3 d., t. y. po sudarymo dienos.
- (46) Pagal CT2 sutartis ir iki dienos, kurią STIF išsiuntė savo pastabas, 2 177 transporto priemonės buvo suteiktas finansavimas už iš viso 796,9 mln. EUR.

3. SPRENDIME PRADĖTI PROCEDŪRĄ IŠDĖSTYTŲ ABEJONIŲ SANTRAUKA

3.1. Pagalbos buvimas

- (47) Kadangi per išankstinį tyrimą Prancūzijos institucijos nepateikė pakankamai išsamaus atsakymo, Komisija buvo susidariusi tik labai bendrą priemonių, dėl kurių pateiktas skundas, vaizdą. 2014 m. kovo 11 d. sprendime pareikštos abejonės puikiai atspindi tai, kad trūksta informacijos.
- (48) Komisija iš pradžių kėlė klausimą dėl teisingos regiono, o vėliau STIF pritaikytų investavimo pagalbos priemonių, t. y. subsidijų arba kompensacijų, susijusių su VPI vykdymu, apibūdinimo.
- (49) Jei Prancūzijos institucijoms būtų pavykę įrodyti, kad priemonės galėtų būti vertinamos kaip kompensacija, atitiktis keturiems *Altmark* sprendimo kriterijams (*Altmark* kriterijai) ⁽¹²⁾ nebūtų buvusi aiški. Iš tiesų buvo panašu, kad VPI nebuvo aiškiai apibrėžti. Komisija taip pat pareiškė abejonių dėl įrangos ir transporto priemonių įsigijimo subsidijų procentinių dalių ir didžiausių dydžių apskaičiavimo metodo objektyvumo ir skaidrumo. Komisija teigė mananti, kad vietos valdžios institucijoms suteiktų sumų nustatymas iš anksto nebuvo tinkamas būdas kompensacijos permokai išvengti. Galiausiai ji neturėjo pakankamai duomenų, kad galėtų įvertinti, ar buvo laikomais ketvirtojo *Altmark* sprendimo kriterijaus, susijusio su sąnaudų analize.

3.2. Suderinamumas

- (50) Komisija nurodė, kad kadangi Prancūzijos institucijos nepateikė atsakymo arba pateikė neišsamius atsakymus, teisinio pagrindo, taikomo nagrinėjant sprendime pradėti procedūrą nurodytų priemonių suderinamumą, klausimas nebuvo paliestas. Be to, dėl abejonių, susijusių su suteiktos pagalbos pobūdžiu (subsidijų ar kompensacijų), pasirinkti teisinį pagrindą atrodė per anksti.
- (51) Jei aptariamoms priemonėms turėjo būti laikomos kompensacijomis, Komisija reiškė abejonių dėl jų suderinamumo su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1370/2007 ⁽¹³⁾ 3, 4 ir 6 straipsniais.

4. PRANCŪZIJOS ATSAKYMAS Į SPRENDIMĄ PRADĖTI PROCEDŪRĄ

4.1. Pagalbos buvimas

4.1.1. Regiono įgyvendintos priemonės

- (52) Prancūzija laikosi nuomonės, kad atrankos ir poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai kriterijai nėra įgyvendinti.

4.1.1.1. Atrankumo nebuvimas

- (53) Prancūzija aiškina, kad visi prašymus pateikę Il de Fransı reguliaraus viešojo kelių transporto vežėjai aptariamąs priemonės gavo (135 įmonės, kai iš viso yra 150). Be to, priemonių suteikimas atitiko objektyvias ir iš anksto Il de Fransı regiono sprendime nustatytas sąlygas. Vadinas, valstybės institucijos skirdamos priemonės nesinaudojo diskrecija.
- (54) Pati Prancūzijos konkurencijos institucija manė, kad reguliaraus viešojo kelių transporto rinka Il de Fransı yra specifinė rinka dėl jos ypatingos teisinės sistemos. Be to, tolimojo susisiekimo autobusų transporto rinkoje naudojamos priemonės nebuvo tos pačios kaip ir reguliaraus transporto rinkoje.

4.1.1.2. Poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai nebuvimas

- (55) Pasak Prancūzijos, iš Teismo praktikos aiškiai matyti, kad konkurencijai uždaroje rinkoje nustatyta pagalbos schema nepatenka į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Trans GmbH ir Regierungspräsident Magdeburg prieš Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽¹³⁾ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007 12 3, p. 1).

⁽¹⁴⁾ 2000 m. birželio 15 d. Teismo sprendimas *Alzetta Maura prieš Komisiją*, T-298/97, ECLI:EU:T:2000:151.

- (56) Šiuo atveju įmonėms, kurioms buvo suteiktos aptariamoms priemonėms, buvo sudaryta monopolinė padėtis kiekvienoje linijoje, kurioje jos teikė paslaugas.
- (57) Todėl, atsižvelgiant į uždara rinkos pobūdį ir pagalbą gavusių įmonių monopolinę situaciją, aptariamoms priemonėms negalėjo paveikti valstybių narių tarpusavio prekybos. Tai, kad mažuma pagalbą gavusių įmonių būtų vykdžiusios veiklą kitų valstybių narių teritorijoje, šios išvados nepakeistų, jei jos regiono suteiktą pagalbą naudotų tik viešosios paslaugos užduotims vykdyti.

4.1.2. STIF įgyvendintos priemonės

- (58) Pasak Prancūzijos, STIF įgyvendintos priemonės privalo būti laikomos kompensacijomis už viešąją paslaugą. Kadangi šios kompensacijos atitinka keturis *Altmark* sprendimo kriterijus, ji nėra valstybės pagalba.

4.1.2.1. Pirmasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (59) VPĮ, už kuriuos atsakingi veiklos vykdytojai, buvo aiškiai apibrėžti CT1 4-2 straipsnyje, nes tai akivaizdžiai yra su priežiūra, eksploatavimu, naudotojų transportu, tarifų nustatymu, saugumu ar informacija susijusios prievolės. Šios prievolės buvo papildytos pataisa Nr. 3. Joje buvo nustatyta prievolė transporto priemonės naudoti 8 metus būtent sutartyje numatytoje linijoje.
- (60) Kadangi CT2 buvo perimti CT1 nurodyti VPĮ (5-2 straipsnis), įterpiant nuostatas, kuriomis padidinami kokybės reikalavimai, susiję su transporto priemonių parku (41–43 straipsniai), veiklos vykdytojams priskirti VPĮ ten taip pat aiškiai apibrėžti. Tai yra, pvz., investavimo, techninės priežiūros arba remonto įpareigojimai, siekiant užtikrinti tam tikrą įrangos naudojimo trukmę.

4.1.2.2. Antrasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (61) CT1 pataisoje Nr. 3 buvo numatyta, kad parko atnaujinimo ir išplėtimo kompensacija apskaičiuojama taikant didžiausio STIF įnašo iš anksto nustatytą dydį, remiantis aukščiausiomis kainomis, kurios taip pat buvo nustatytos pataisoje.
- (62) CT2 53 straipsnyje buvo numatyti du su VPĮ susiję įnašo tipai: „C1“ įnašas (53-2 straipsnis), kuriuo buvo siekiama padengti veiklos sąnaudas, ir „C2“ įnašas (53-3 straipsnis), kuriuo buvo siekiama padengti investavimo sąnaudas.
- (63) Todėl, pasak Prancūzijos, kompensacijos buvo iš anksto apskaičiuotos objektyviai ir skaidriai.

4.1.2.3. Trečiasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (64) Viešųjų paslaugų sutartyse (CT1 ir CT2) numatyta, kad investicijų kompensacijos teikiamos tik įsigijus transporto priemones ir įrenginius. Kita vertus, STIF ragina atlikti gautų detalių suderinamumo kontrolę, kad būtų patikrinta, ar įsigyti riedmenys atitinka STIF pateiktą pirminę paraišką. STIF gali bet kuriuo metu atlikti tyrimus, auditus ir kontrolę. Paramą gaunančios įmonės privalo teikti kasmetines ataskaitas, kuriose jos turi pranešti apie padarytas investicijas, kaip numatyta jų preliminariojoje programoje. Galiausiai sutartyse numatytos įmokų grąžinimo išlygos, jei nesilaikoma sutartyje numatytų įsipareigojimų, be to, STIF gali taikyti nuobaudas. Šie aspektai, pasak Prancūzijos, suteikia galimybę užtikrinti, kad nebus kompensacijos permokos.

4.1.2.4. Ketvirtasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (65) STIF tarnybos parengė tam tikrų analizės priemonių, kuriomis jos gali palyginti sąnaudas remdamosi visų veiklos vykdytojų, sudariusių sutartis su STIF, duomenų baze. Tai esą užtikrina, kad kompensacijos lygis buvo nustatytas remiantis tinkamai valdomos vidutinės įmonės sąnaudų analize.

4.2. Suderinamumas

4.2.1. Regiono įgyvendintos priemonės

- (66) Prancūzija pabrėžia, kad jei Komisija ir toliau priemonės laikytų kompensacijomis už viešąją paslaugą, teisinis pagrindas, kuriuo būtų vertinamas regiono įgyvendintų priemonių suderinamumas būtų Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 ⁽¹⁵⁾. Prancūzija mano, kad priemonės atitinka būtent šio reglamento 2 ir 14 straipsniuose išvardytas sąlygas.
- (67) Be to, pasak Prancūzijos, regiono įgyvendinta sistema atitinka visas valstybės pagalbos suderinamumo sąlygas pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį, t. y.: priemonė padeda siekti visuotinės svarbos tikslų; yra rinkos nepakanamumas; priemonė yra tinkama kaip politikos priemonė; yra skatinamasis poveikis; pagalba yra apribota iki būtino minimumo; neigiamas poveikis yra ribotas; pagalbos teikimas yra skaidrus.

4.2.2. STIF įgyvendintos priemonės

- (68) Jei Komisija laikytų, kad STIF įgyvendintos priemonės yra valstybės pagalba, Prancūzija mano, kad gali įrodyti jų suderinamumą, nes jos atitinka Reglamentą (EB) Nr. 1370/2007. Pasak Prancūzijos, STIF priemonė atitiktų šio reglamento reikalavimus, t. y. kad VPĮ turi būti apibrėžti aiškiai, kompensacijos apskaičiavimo parametrai turi būti iš anksto nustatyti objektyviai ir skaidriai, be to, turi būti nustatyta su paslaugų teikimu susijusių sąnaudų paskirstymo tvarka.
- (69) CT1 atitiktų šiuos reikalavimus dėl 64 konstatuojamojoje dalyje išvardytų prievolių, taip pat dėl STIF suteiktos galimybės atlikti šių prievolių vykdymo kontrolę.
- (70) CT2 atveju kompensacijos, numatytos vykdančias prievoles, yra padalytos į smulkesnes dalis pagal objektą (veiklos sąnaudų arba investavimo sąnaudų padengimas). Jei transporto priemonės nebūtų atnaujinamos taip, kaip numatyta transporto priemonių parko investavimo plane, atitinkamos turto nusidėvėjimo ir finansinių išlaidų sumos grąžinamos STIF. Prancūzija pabrėžia, kad, remdamasi CT2 sutartimis, STIF taip pat turi teisę vykdyti auditą ir išsamią kontrolę. Panašu, jog STIF gali užtikrinti, kad jos pervestos sumos skiriamos tik CT2 sutarčių išlaidoms padengti ir kad šios sumos yra teisinga kompensacija už VPĮ, suderinama su Reglamentu (EB) Nr. 1370/2007 ir bendrąja rinka.

5. SUINTERESUOTŲJŲ TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS IR PRANCŪZIJOS KOMENTARAI

5.1. Regionas

- (71) Regionas reiškia nuomonę tik dėl priemonių, kurias jis pats įgyvendino nuo 1994 m. iki 2008 m.
- (72) Regionas primena, kad Il de Franso transporto organizavimui dėl jo ypatingos padėties (demografinio augimo, miestų išsidėstymo, tarptautinių oro uostų steigimo, įvairių stočių) taikomas nuo bendrosios teisės nukrypstantis režimas.
- (73) Priemonės gavėjos buvo vietos valdžios institucijos, sudariusios linijų eksploatavimo sutartį su privačiosiomis įmonėmis arba eksploatuojančiomis šias linijas per valstybės įmonę. Šios naudos gavėjos vykdė aktyvią veiklą neliberalizuotoje Il de Franso rinkoje.

5.1.1. Pagalbos buvimas

- (74) Aptariamos priemonės nėra valstybės pagalba. Iš tiesų, pasak regiono, atrankos ir poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai kriterijai nėra įgyvendinti.

5.1.1.1. Atrankumas

- (75) Aptariamų priemonių teikimas atitiko objektyvias ir apibrėžtas sąlygas, suteikiant galimybę jomis pasinaudoti kiekvienai sąlygas atitinkančiajai įmonei. Jomis nepasinaudojusios įmonės arba nepateikė prašymo, arba neatitiko sąlygų.

⁽¹⁵⁾ 1969 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 dėl valstybių narių veiksmų, susijusių išpareigojimais, neatskiriamais nuo viešosios paslaugos geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transporto srityje sąvokos (OL L 156, 1969 6 28, p. 1).

- (76) Viešojo keleivinio transporto rinkos Il de Franse teisinis režimas taip pat pasižymi ypatingomis charakteristikomis, kurias pripažįsta Prancūzijos konkurencijos tarnyba. Kadangi šiuo atveju visų įmonių teisinė ir faktinė situacija nėra palyginama, negalima konstatuoti aptariamų priemonių atrankinio pobūdžio.
- (77) Be to, reguliaraus viešojo kelių transporto veiklą vykdančios įmonės ir kitų tipų transporto veiklą vykdančios įmonės nenaudoja tų pačių riedmenų.

5.1.1.2. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

- (78) Regionas šiuo požiūriu pritaria Prancūzijos analizei.

5.1.2. Suderinamumas

- (79) Kadangi priemonės negali būti laikomos pagalba, regionas jų suderinamumo nenagrinėja.

5.1.3. Esamos pagalbos schemos apibūdinimas

- (80) Savo paskutinėse pastabose regionas argumentuoja, kad iki 2008 m. galiojusi priemonė turėtų būti nagrinėjama kaip esama pagalbos schema. Pasak regiono, ši priemonė buvo nustatyta remiantis 1949 m. ir 1959 m. priimtais teisės aktais, t. y. anksčiau (1949 m.) nei Romos sutartis arba tuo metu (1959 m.), kai reguliaraus viešojo kelių transporto rinka Il de Franse nebuvo atverta konkurencijai.

5.2. STIF

- (81) STIF reiškia nuomonę tik dėl tų priemonių, kurias įgyvendino ji pati: CT1 ir CT2.

5.2.1. Pagalbos buvimas

- (82) Pasak STIF, aptariamoms priemonėms negali būti laikomos valstybės pagalba, nes jos atitinka keturis *Altmark* sprendimo kriterijus.

5.2.1.1. Pirmasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (83) Pasak STIF, pirmasis *Altmark* sprendimo kriterijus yra įgyvendintas, jei transporto įmonėms tenkantys VPĮ yra nurodyti aiškiai ir tiksliai, įskaitant investicijų išlaidoms taikomus VPĮ. Priemonės tikslas ir poveikis yra privačiosioms transporto įmonėms nustatyti eksploataavimo ir transportavimo prievoles, taip pat tarifų prievoles, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti VPĮ prilyginamą transporto paslaugų pasiūlą.
- (84) Visos prievoles buvo išvardytos kiekvienoje CT1 sutartyje. Kita vertus, CT2 sutartys pratęsė CT1 sutartis, kuriose jau buvo aiškiai nustatyti VPĮ.
- (85) Pajėgumas teikti viešosios paslaugos užduotį ir įvykdyti savo prievoles taip pat priklauso nuo transporto priemonių (kokybės, įrenginių, amžiaus ir t. t.), todėl turi būti nustatytos išsamios su transporto priemonėmis susijusios prievoles, įskaitant prievoles CT2 sutartyse nustatyti tikslų investavimo planą.

5.2.1.2. Antrasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (86) Nagrinėdama CT1 sutartis, STIF mano, kad parametrai, kuriais remiantis apskaičiuojama kompensacija už viešąją paslaugą, buvo objektyvūs ir skaidrūs.
- (87) CT2 sutartyse pateikti kompensacijos apskaičiavimo duomenys, vadinasi, parametrai žinomi iš anksto ir yra nustatyti objektyviai bei skaidriai. CT2 sutartyse paslaugai, kurios sutartis sudaryta tarp STIF ir įmonės, yra numatyta paslaugos finansinė sąskaita, kuria užtikrinama sutarties ekonominė pusiausvyra ir į kurią įtraukti visi įmonės produktai ir išlaidos, taip pat STIF įnašas.
- (88) Abiejų tipų sutartyse taip pat numatyti kompensacijų kontrolės mechanizmai.
- (89) Todėl, pasak STIF, veiklos vykdytojams teikiamos kompensacijos parametrai buvo nustatyti iš anksto objektyviai ir skaidriai.

5.2.1.3. Trečiasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (90) Pasak STIF, pasiūlymų atrankos ir palyginimo bei sutarčių suderinimo prieš jas pasirašant metodas suteikia galimybę atimesti bet kokią kompensacijos permokos riziką.
- (91) Iš tiesų išsami veiklos sąnaudų analizė yra vykdoma prieš pasirašant sutartis ir jų pataisas, ji grindžiama išankstine pelno ir nuostolio ataskaita, kurią parengia kandidatuojanti įmonė, ir joje išvardijami techniniai bei ekonominiai duomenys. Šioje analizėje atsižvelgiama į šiuos kriterijus:
- a) pasiūlos apimtį vienai linijai, vienam laikotarpiui ir vienam laiko intervalui – taip galima nustatyti, kiek vairavimo valandų prireiks eksploatuojant kiekvieną liniją, atsižvelgiant į metų laikotarpį;
 - b) tinkamą transporto priemonių parko dydį kiekvienai tinklo daliai;
 - c) įnašo lygį, priklausantį nuo išsiderėtų veiklos sąnaudų, kurios grindžiamos įmonės pateikta išsamia analizės ataskaita, ir
 - d) peržiūros formulę, skirta sutarties sumoms paversti eurai.
- (92) Įvykdžius sutartį taikomas metodas taip pat esą suteikia galimybę išvengti bet kokios kompensacijos permokos. Numatyta:
- a) CT1 sutartyje – VPĮ vykdymo sąlygų kontrolė, įskaitant transporto priemonėms įsigyti išmokėtas kompensacijas;
 - b) CT2 sutartyje – turto nusidėvėjimo ir finansinių išlaidų sumų grąžinimas, jei transporto priemonės neatnaujinamos, kaip numatyta investavimo plane.
- (93) Abiejų tipų sutarčių atveju STIF kontroliuoja, kaip faktiškai panaudojamas suteiktas įnašas.

5.2.1.4. Ketvirtasis *Altmark* sprendimo kriterijus

- (94) Viešosios paslaugos užduotis nebuvo suteikta vykdant viešojo pirkimo procedūrą.
- (95) Tačiau, pasak STIF, kompensacijų lygis yra grindžiamas kruopščia ir išsamia sąnaudų, kurias turėtų padengti tinkamai valdoma vidutinė įmonė, analize. Atsižvelgdama į sutarčių skaičių ir veiklos vykdytojų įvairovę, STIF laikosi nuomonės, kad ji turi tikslų ir išsamų rinkos vaizdą, nes kiekvieno veiklos vykdytojo sutartis grindžiama tipine forma ir išsamiais individualiais duomenimis.
- (96) STIF taip pat turi tinkamų analizės priemonių. Ji kreipėsi į tyrimų biurus, kad jie atliktų auditus arba patikslintų technines vidines analizes, ir ėmė lyginti II de Franso rinkos, taip pat provincijos keleivinio transporto rinkų konkursams teikiamus pasiūlymus.
- (97) STIF paslaugų kokybės reikalavimai, kaip ji teigia, atitinka palyginamumo su tinkamai valdoma vidutine įmone kriterijus. CT1 buvo įtraukti bendri tikslai, siekiant suderinti kokybę autobusų tinkle (paslaugos kokybei matuoti skirtus rodiklius) su finansine pažangos skatinimo sistema. Sistema buvo papildyta CT2 sutartyse.
- (98) Todėl kompensacijų lygis buvo nustatytas remiantis sąnaudų, kurias turėtų padengti tinkamai valdoma ir pakankamai transporto priemonių turinti vidutinė įmonė, kad galėtų įvykdyti šias prievoles, analize.

5.2.2. Suderinamumas

- (99) Vis dėlto jeigu Komisija laikytų priemonę valstybės pagalba, STIF prašo jos patikslinti teisinį pagrindą, pagal kurį ji ketina vertinti suderinamumą. STIF kelia klausimą dėl to, kad sprendime pradėti procedūrą Komisija manė, jog suderinamumas turi būti vertinamas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1370/2007. Kadangi nagrinėjamos priemonės buvo priimtose anksčiau nei šis reglamentas, pasak STIF, Komisija turėtų teikti pirmenybę Reglamentui (EEB) Nr. 1191/69. Tačiau siekdama suderinamumo su Komisijos sprendimu pradėti procedūrą, STIF savo pastabas grindžia reglamentu (EB) Nr. 1370/2007.

- (100) Pasak STIF, CT1 ir CT2 atitinka visas Reglamente (EB) Nr. 1370/2007 išvardytas sąlygas.
- (101) Visų pirma, su privačiais veiklos vykdytojais sudarytos sutartys yra viešųjų paslaugų sutartys pagal Reglamentą (EB) Nr. 1370/2007, o STIF yra kompetentinga institucija.
- (102) Visų antra, sąlyga tiksliai apibrėžti VPĮ taip pat yra įgyvendinta, nes susijusios geografinės sritys yra aiškiai apibrėžtos.
- (103) Visų trečia, kompensacijos apskaičiavimo parametrai yra tikslūs, nustatyti iš anksto objektyviai ir skaidriai.
- (104) Visų ketvirta, sutartyse yra pateikti išsamūs įmonei ir STIF tenkančių sąnaudų duomenys.
- (105) Visų penkta, remiantis 90–93 konstatuojamosiose dalyse nurodytais svarstymais, kompensacijos permokos rizikos turėtų nebūti.

5.3. OPTILE

- (106) OPTILE sudaro 70 įmonių (2012 m.), reguliariai teikiančių transporto paslaugas, įtrauktas į regiono transporto planą, išskyrus SNCF ir RATP. Šios pastabos susijusios tik su regiono taikomomis priemonėmis.

5.3.1. Pagalbos buvimas

- (107) Priešingai nei Komisija teigė savo sprendime pradėti procedūrą, OPTILE mano, kad šios pagalbos priemonės nepapildo vietos valdžios institucijų jau suteiktų kompensacijų, todėl tai yra ne papildomas įnašas, o savivaldos institucijų skiriama kompensacijų lengvata.
- (108) Be to, suteikus pagalbos priemones buvo padaromos jau sudarytų viešųjų paslaugų sutarčių pataisos, siekiant operatoriui nustatyti naujas prievoles.
- (109) Pasak OPTILE, įgyvendinamas tik vienas iš keturių valstybės pagalbos apibūdinimo kriterijų, t. y. viešųjų išteklių panaudojimas. Atrankumas, ekonominės naudos suteikimas ir poveikis konkurencijai bei valstybių narių tarpusavio prekybai esą nėra aktualūs.

5.3.1.1. Ekonominė nauda

- (110) Regiono pagalba buvo skirta regioninės valdžios institucijoms, o ne transporto įmonėms, nes tikslas buvo palengvinti šioms savivaldos institucijoms tenkančią finansinę naštą.
- (111) Jei šios pagalbos priemonės nebūtų suteiktos arba sutartys būtų buvusios vykdomos be pakeitimų, o pradinėje sutartyje numatytas pasiūlos lygis ir paslaugų teikimo tvarka būtų išlikę tokie patys, organizuojančioms savivaldos institucijoms būtų tekę pervesti dideles kompensacijas dėl padidėjusio deficito, atsiradusio dėl tarifinių pajamų nepakankamumo atsižvelgiant į paslaugų pasiūlos, iš naujo apibrėžtos viešosios paslaugos sutarčių pataisose, sąnaudas.
- (112) Sumos, suteiktos įmonėms įsigyjant transporto priemones, būdavo grąžinamos organizuojančioms savivaldos institucijoms įrenginių nusidėvėjimo laikotarpiu, o finansinė našta įmonėms buvo tokia pati kaip ir paėmus banko kreditą. Vadinasi, tai buvo vienos regioninės valdžios institucijos naštos perkėlimas kitai.
- (113) Be to, pasak OPTILE, regiono teikiamos pagalbos priemonės buvo panašios į kompensacijas už viešąją paslaugą. Kadangi buvo įgyvendinti visi keturi *Altmark* sprendimo kriterijai, negalima teigti, kad buvo suteikta ekonominė nauda.
- (114) Nagrinėjant pirmąjį *Altmark* sprendimo kriterijų, regionui išmokant pagalbos priemones turėjo būti padaroma sutarčių, sudarytų tarp organizuojančių savivaldos institucijų ir įmonių, pataisa. Šia pataisa buvo didinama pasiūla, joje taip pat buvo įtrauktos kokybinio gerinimo prievoles, kurių tinkamas įgyvendinimas buvo kontroliuojamas.

- (115) Nagrinėjant antrąją *Altmark* sprendimo kriterijų, kompensacijos apskaičiavimo parametrai buvo nustatyti iš anksto objektyviai ir skaidriai, jie buvo grindžiami objektyviu paslaugos kainos nustatymu. Kaip pavyzdį OPTILE pateikia regiono transporto priemonių finansavimo įnašo dydį, t. y. nuo 25 iki 60 % įsigijimo kainos, atsižvelgiant į transporto priemonės ir tinklo charakteristikas; ši procentinė dalis buvo nustatyta iš anksto, kaip ir didžiausios subsidijų bazės vertės. Be to, subsidijos susiejimo su eksploatuojančiai įmonei skirta kompensacija metodas buvo nustatytas pataisos formoje.
- (116) Nagrinėjant trečiąją *Altmark* sprendimo kriterijų, kompensacijos, kurias turi apmokėti savivaldos institucijos, buvo nustatomos remiantis išankstine biudžeto šamata, o ši savo ruožtu sudaroma remiantis paslaugos teikimo sąnaudomis. Į šias sąnaudas buvo įtraukta lengvata, susijusi su įrenginiams skiriamos regiono subsidijos ir pajamų, nustatytų remiantis paskutiniu keleivių apskaičiavimu, poveikiu. Susitarimai savivaldos institucijai suteikė teisę tikrinti įmonės apskaitą.
- (117) Nagrinėjant ketvirtąją *Altmark* sprendimo kriterijų, savivaldos institucijos, dar prieš sudarydamos susitarimus, tyrė įmonių sąnaudų struktūrą. Sąnaudos, susijusios su riedmenų tiekimu, tesudarė maždaug 15 %.

5.3.1.2. Atrankumas

- (118) Visos Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transportą organizuojančios savivaldos institucijos galėjo gauti šias pagalbos priemones. Skyrimo kriterijai buvo nustatyti iš anksto ir objektyvūs. Tačiau schema nebuvo taikoma įmonėms, vykdančioms tik nenuolatinio transporto veiklą.

5.3.1.3. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

- (119) Viena vertus, Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto rinka nebuvo atverta konkurencijai. Kita vertus, kai priemonė buvo įvesta 1979 m., transporto rinkos dar nebuvo atsivėrusios konkurencijai kitose valstybėse narėse.
- (120) Komisijos numatyta galimybė Il de Franso įmonėms subsidijuojamą įrangą panaudoti teikiant paraiškas kitoms transporto rinkoms, kurios buvo atvertos konkurencijai Prancūzijoje ir Europoje, nebūtų įmanoma nei sutarčių, nei materialiniu požiūriu. Iš tiesų, viena vertus, sutarčių nuostatos apribojo regiono iš dalies subsidijuotų transporto priemonių naudojimą kitoms veiklos rūšims ir nenumatė galimybės pelnytis iš regiono priemonės teikiant paslaugas kitoje rinkoje, kita vertus, riedmenys, naudojami siekiant užtikrinti Il de Franso susitarime numatytų paslaugų teikimą, materialiniu požiūriu tuo pačiu metu negalėjo būti naudojami už Il de Franso ribų panašioms paslaugoms teikti kitose rinkose.
- (121) Be to, transporto priemonės, skirtos daugiausiai stovintiems keleiviams miestuose vežti, pasak OPTILE, negalėtų būti naudojamos nenuolatiniam transportui, kuriam reikalingi tolimojo susisiekimo autobusai, pritaikyti sėdintiems keleiviams vežti.

5.3.2. Suderinamumas

- (122) Jei priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, jos suderinamumas teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos sumetimais turėtų būti vertinamas pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69, o ne Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 nuostatas.
- (123) Pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 sudaryti viešųjų paslaugų sutartis buvo būtina tam, kad būtų galima reaguoti į demografinę raidą ir užtikrinti pakankamą reguliaraus viešojo kelių transporto paslaugą neperkeliant jos sąnaudų naudotojams, tuo pačiu metu atsižvelgiant ir į susirūpinimą keliančius aspektus, susijusius su aplinkos apsaugos standartais. Šios sutartys atitiko būtent reglamento 14 straipsnį, nes jose buvo įtraukti būtinausi reikalaujami aspektai. Galiausiai įmonėms išmokėta kompensacija neviršijo dydžio, reikalingo tam, kad būtų galima užtikrinti viešosios paslaugos teikimą: ji buvo apribota iki skirtumo tarp sutartyje nustatytų paslaugų teikimo sąnaudų ir visų teikiant šias paslaugas gautų sumų skirtumo.
- (124) Jei priemonė būtų traktuojama kaip valstybės pagalba, ji turėtų būti laikoma suderinama pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69.

5.4. Keolis

- (125) Keolis yra transporto sektoriuje (ypač Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto sektoriuje) veiklą vykdančių bendrovių grupė. Ji yra OPTILE narė. Keolis pastabos susijusios tik su regiono taikomomis priemonėmis.

5.4.1. Pagalbos buvimas pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69

- (126) Savivaldos institucijoms iš tiesų padėjo regionas, tačiau Keolis tvirtina, kad operacija veiklos vykdytojams buvo finansiškai neutrali. Nesuteiktos pagalbos, savivaldos institucijos būtų privalėjusios arba pervesti lygiavertę subsidiją veiklos vykdytojams, su kuriais jos buvo sudariusios eksploatavimo susitarimą, arba leisti sumažinti paslaugos apimtį. Todėl veiklos vykdytojai negavo papildomos naudos palyginti su situacija, kai viešasis finansavimas būtų teikiamas be regiono priemonės.
- (127) Be to, aptariama priemonė negali būti atskirta nuo eksploatavimo susitarimų, pasirašytų tarp transporto įmonių ir savivaldos institucijų. Iš tiesų tai buvo tik vienas regioninės valdžios institucijų įgyvendintas viešųjų paslaugų sutarčių aspektas pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 14 straipsnį, kurio nuostatas, pasak Keolis, šios sutartys atitiko.
- (128) Todėl pati priemonė nebuvo valstybės pagalbos teikimo būdas, nes veiklos vykdytojai iš jo negavo ekonominės naudos.

5.4.2. Esamos pagalbos schemos apibūdinimas

- (129) Pasak Keolis, 1994 m. regiono įgyvendinta priemonė buvo esama tvarka, nes ja buvo įgyvendinamos 1949 m. dekreto ⁽¹⁶⁾, priimto prieš įsigaliojant Romos sutarčiai, 19 straipsnio nuostatos. Todėl nagrinėjamos priemonės turi būti aptariamoms pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999 ⁽¹⁷⁾, ir tik Komisija prirėkęs turėtų siūlyti Prancūzijos institucijoms ateityje naudingas priemones. Tačiau kadangi aptariama priemonė buvo panaikinta 2008 m., jos nagrinėti esą nereikia.
- (130) Tą pačią išvadą reikėtų padaryti net tada, jei 1994 m. reikėtų laikyti regiono priemonės įsteigimo metais. 1994 m. susijęs ekonomikos sektoriaus iš tiesų buvo užvertas konkurencijai, kaip rodo 1997 m. ir 1998 m. Komisijos priimti sprendimai ⁽¹⁸⁾. Vadinas, poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai kriterijus nėra įgyvendintas.
- (131) Bendroji rinka iš tiesų pasikeitė nuo 1994 m., kai tam tikros valstybės narės vienašališkai nusprendė atidaryti konkurencijai savo vietines keleivių transporto rinkas. Tačiau net jei šie pokyčiai būtų pakankami tam, kad regiono įgyvendintą priemonę būtų galima laikyti valstybės pagalba, ši priemonė būtų tiesiog tapusi esama pagalbos schema. Dėl 129 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių jos nagrinėti nereikia.

5.5. RATP Dev

- (132) Bendrovė RATP Développement (toliau – RATP Dev) yra RATP filialas, viešojo įstaiga, kurios pagrindinė veikla yra miesto ir tarptautinis keleivių transportais keliais ir geležinkeliais. Jos pastabos susijusios tik su regiono įgyvendinta priemone ir CT1 sutartimi.

5.5.1. Pagalbos buvimas

5.5.1.1. Regiono įgyvendintos priemonės

- (133) RATP Dev mano, jog tam, kad regiono pritaikytas priemonės būtų galima laikyti pagalba, nėra įgyvendinti du kriterijai: atrankumo ir ekonominės naudos.

⁽¹⁶⁾ 1949 m. lapkričio 14 d. Dekretas Nr. 49-1473 dėl geležinkelių ir kelių transporto koordinavimo ir suderinimo.

⁽¹⁷⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1) (toliau – 1999 m. Procedūros reglamentas).

⁽¹⁸⁾ 1998 m. liepos 1 d. Komisijos sprendimas 98/693/EB dėl Ispanijos pagalbos schemos *Plan Renove Industrial*, taikomos pramoninėms transporto priemonėms įsigyti (1994 m. rugpjūčio mėn.–1996 m. gruodžio mėn.) (OL L 329, 1998 12 5, p. 23); 1997 m. liepos 30 d. Komisijos sprendimas 98/182/EB dėl Friulio-Venecijos Džulijos regiono (Italija) pagalbos, suteiktos regiono krovinių kelių transporto įmonėms (OL L 66, 1998 3 6, p. 18).

- (134) Nagrinėjant atrankumo kriterijų, dėl Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto rinkos ypatingo teisinio pagrindo ši geografinė rinka tapo atskira. Šį aspektą pažymėjo ir Prancūzijos konkurencijos tarnyba. Atsižvelgiant į tai, kad ši rinka yra pamatinė sistema, regiono priemonė buvo bendra, nediskriminuojanti ir ne savo nuožiūra taikoma priemonė, nes ji buvo naudinga visoms Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto įmonėms, pasirašiusioms eksploatavimo susitarimus su vietos valdžios institucija.
- (135) Atsižvelgiant į Sąjungos teismų praktikoje nustatytas geografinio atrankumo ⁽¹⁹⁾ ir materialinio atrankumo ⁽²⁰⁾ sąlygas, regiono priemonė buvo ne valstybės pagalba, o bendra priemonė.
- (136) Nagrinėjant ekonominės naudos kriterijų, regiono subsidijos turėjo būti prilygintos kompensacijoms už viešąją paslaugą. Šios kompensacijos atitiko keturis *Altmark* sprendimo kriterijus, jomis nebuvo teikiama ekonominė nauda.
- (137) Nagrinėdama pirmąjį *Altmark* sprendimo kriterijų, kuriuo buvo reikalaujama aiškiai apibrėžti VPI, RATP Dev pabrėžia, kad kai su šių prievolių vykdymu susijusios kompensacijos yra teikiamos iš kelių valstybinių šaltinių, jos turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į visus į viešųjų paslaugų sutartį įtrauktus VPI. Todėl esą yra netikslu laikyti, kad regiono subsidijos buvo suteiktos tik siekiant kompensuoti regiono priskirtas papildomas prievoles. Priešingai – jos buvo vienas iš daugelio įnašų, teikiamų kaip kompensacija transporto įmonėms.
- (138) Šie VPI buvo aiškiai apibrėžti tarp vietos valdžios institucijų ir transporto įmonių sudarytuose eksploatavimo susitarimuose, o pakeitimai, reikalaujami kaip regiono subsidijų teikimo sąlyga, šiuos susitarimus tik papildė. Prievoles investuoti į riedmenis, be kita ko, Komisija aiškiai pripažino kaip VPI, už kurio vykdymą gali būti teikiama kompensacija, būtent Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos geležinkelio įmonėms ⁽²¹⁾.
- (139) Nagrinėjant antrąjį *Altmark* sprendimo kriterijų, subsidijų lygiai buvo aiškiai nustatyti įvairiems transporto priemonių įsigijimo tikslams (nuo 25 iki 60 %, atsižvelgiant į tai, ar tai yra parko išplėtimas, ar investicija į atnaujinimą), o subsidijų ribos buvo nustatytos iš anksto. Parametrų nustatymo priemonė buvo reguliariai peržiūrima, atsižvelgiant į būtinybę iš anksto skaidriai pertvarkyti subsidijų lygį, kad būtų išvengta bet kokios kompensacijos permokos.
- (140) Nagrinėjant trečiąjį ir ketvirtąjį *Altmark* sprendimo kriterijus, eksploatavimo susitarimų finansų sistemoje buvo numatyta, kad transporto įmonė kasmet turėjo teikti preliminarį ir griežtai apibrėžtą veiklos ataskaitą, į kurią turėjo būti įtraukiamos regiono suteiktų subsidijų pajamos. Susitariančiosios vietos valdžios institucijos įnašas buvo nustatytas pagal preliminarioje veiklos ataskaitoje nurodytą deficitą. Buvo taikomi ir lėšų grąžinimo mechanizmai, kad būtų išvengta bet kokios kompensacijos permokos.

5.5.1.2. STIF pritaikytos priemonės CT1 sutartyje

- (141) Pasak RATP Dev, STIF pritaikyta priemonė neatitinka atrankumo ir ekonominės naudos kriterijų, todėl ji negali būti laikoma valstybės pagalba.
- (142) Atrankumo kriterijaus atžvilgiu galioja tie patys argumentai kaip ir 134 bei 135 konstatuojamosiose dalyse.
- (143) Nagrinėjant ekonominės naudos kriterijų, STIF subsidijos turėjo būti laikomos kompensacijomis už viešąją paslaugą. Kaip teigia RATP Dev, jos atitiko visus keturis *Altmark* sprendimo kriterijus.
- (144) Nagrinėdama pirmąjį *Altmark* sprendimo kriterijų, RATP Dev konstatuoja, kad Komisija savo sprendime pradėti procedūrą neprieštarauja teiginiui, jog veiklos sąnaudos kompensuoja aiškiai apibrėžtų VPI vykdymą.
- (145) Nagrinėjant antrąjį *Altmark* sprendimo kriterijų, dėl kiekvienos susijusios linijos susitariančiosios įmonės STIF teikdavo dokumentus. Šiuose dokumentuose būdavo nagrinėjamas finansavimo poreikis, atsižvelgiant į išsamią finansinę analizę.

⁽¹⁹⁾ Žr., pvz., 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Portugalija prieš Europos Bendrijų Komisiją*, C-88/03, ECLI:EU:C:2006:511, 56–58 punktus.

⁽²⁰⁾ Žr., pvz., 2012 m. kovo 7 d. Bendrojo Teismo sprendimą *British Aggregates prieš Komisiją*, T-210/02, ECLI:EU:T:2012:110.

⁽²¹⁾ OL C 184, 2008 7 22, p. 13.

- (146) Galiausiai, nagrinėdama trečiąjį ir ketvirtąjį kriterijus, *RATP Dev* aiškina, kad teisinėje CT1 sutarčių analizėje aiškiai nurodyta, jog atlygiui taikomi principai atitinka *Altmark* teismo praktiką, nes šiose sutartyse taip pat yra numatyti kontrolės mechanizmai, kuriuos taikant pagalba gali būti grąžinama.

5.5.2. Esamos pagalbos schemos apibūdinimas

- (147) *RATP Dev* mano, kad regiono ir STIF priemonės yra esamos pagalbos schemos pagal 1999 m. Procedūros reglamentą, nes, pasak *RATP Dev*, jos buvo nustatytos prieš SESV įsigaliojimą tuo metu, kai atitinkamos reguliaraus transporto rinkos nebuvo atviros konkurencijai.
- (148) Regiono priemonė esą buvo grindžiama teisine nuostata, kuri nesikeitė nuo 1949 m. iki 2012 m., o STIF priemonė yra 1948 m. nustatytos schemos tęsia.
- (149) Regiono ir STIF priemonės nebuvo valstybės pagalba jų įgyvendinimo metu, nes jos nesudarė kliūčių Bendrijos vidaus prekybai. Jų steigimo metu tiriamos rinkos nebuvo atviros konkurencijai, vadinasi, ketvirtas valstybės pagalbos kriterijus nėra įgyvendintas.
- (150) Komisija neturi įgaliojimų reikalauti išieškoti pagalbos lėšų, suteiktų pagal šias esamas pagalbos schemas. Ji gali nustatyti tik taisomuosius veiksmus ateičiai.

5.5.3. Suderinamumas

- (151) Jei reikėtų nagrinėti valstybės pagalbos suderinamumą, pasak *RATP Dev*, tai reikėtų daryti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 subsidijoms, suteiktoms iki 2009 m. gruodžio 3 d., t. y. iki Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 įsigaliojimo dienos.
- (152) *RATP Dev* įmonių sudarytos sutartys gali būti laikomos viešųjų paslaugų sutartimis pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69. Dėl priežasčių, jau nurodytų 140 konstatuojamojoje dalyje, šiomis sutartimis užtikrinama, kad transporto įmonėms nebus suteikta jokia kompensacijos permoka. Kadangi regiono subsidijos yra pagal šias sutartis teikiamų kompensacijų dalis, jos atitinka Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69, vadinasi, jos yra suderinamos su vidaus rinka. Tie patys argumentai, pasak *RATP Dev*, galioja ir kompensacijoms, kurias STIF teikė iki 2009 m. gruodžio 3 d. pagal CT1 sutartį.
- (153) *RATP Dev* mano, kad po 2009 m. gruodžio 3 d. pervestoms subsidijoms turi galioti Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007. Šiame reglamente numatyta, kad pagal viešųjų paslaugų sutartis teikiamos kompensacijos yra suderinamos su vidaus rinka ir apie jas pranešti nereikia, jei i) sutartyse yra privalomas turinys, nurodytas reglamento 4 straipsnyje, ir ii) išmokant kompensacijas nesusidaro jokia kompensacijos permoka. Kadangi, pasak *RATP Dev*, abi šios sąlygos yra įgyvendintos, ji padaro išvadą, kad priemonės yra suderinamos su vidaus rinka.

5.6. Transdev Île-de-France

- (154) *Transdev Île-de-France* (toliau – *Transdev*) priklauso *Transdev* grupei ir savo veiklą vykdo Îl de Franso keleivių transporto sektoriuje. Ji eksploatuoja keleivių kelių transporto tinklus už centrinės zonos, kurioje paslaugas teikia *RATP*, ribų.
- (155) Jos pastabos susijusios stik su regiono įgyvendintomis priemonėmis, tačiau sutarčių pavyzdžiai, kuriais ji grindžia savo argumentus, taip pat apima dalį CT1 ir CT2 laikotarpio.
- (156) Iš pradžių *Transdev* primena, kad reguliarius viešasis keleivių kelių transportas Îl de Franse yra reguliuojamas specialiomis taisyklėmis, nes šis sektorius nukrypsta nuo bendrosios transporto teisės.
- (157) Aprašomuoju laikotarpiu organizuojanti institucija galėjo rinktis tinklo operatorius be išankstinės konkurencinės viešųjų pirkimų procedūros juos administraciniu būdu įtraukdama į transporto planą būtent todėl, kad dar nebuvo įsigaliojęs Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007.
- (158) Be to, ji patikslinta, kad organizuojanti institucija sudarydavo struktūrinius deficitus, administraciniu būdu nustatydamas tarifus naudotojams, bet neatsižvelgdama į realias paslaugų teikimo sąnaudas. Šie deficitai viešųjų paslaugų sutartyse būdavo teisingai kompensuojami finansinėmis priemonėmis.

- (159) Be to, Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto rinka nebuvo atverta konkurencijai.

5.6.1. Pagalbos buvimas

- (160) *Transdev* įgaliojo *Microeconomix* biurą išnagrinėti tris susitarimus ir jų pataisas, taip pat su jais susijusį kapitalo judėjimą. Ji pateikia pagrindinius rezultatus ir patikslina, jog ekspertų ataskaitoje aiškiai nurodyta, kad subsidijų schema yra neutrali ir kad nėra jokios kompensacijos permokos.
- (161) Pasak *Transdev*, dėl regioninių subsidijų tvarkymo mechanizmo šios subsidijos jokių būdu negalėjo būti laikomos investicine pagalba. Iš tiesų regioninės subsidijos tam tikra prasme būdavo grąžinamos paslaugą užsakančiai savivaldos institucijai turto nusidėvėjimo laikotarpiu, nes dėl jų būdavo sumažinamos savivaldos institucijų išmokamos kompensacijos.
- (162) Vadinas, aptariama priemonė buvo visiškai neutralus kompensacijų už viešąją paslaugą išmokėjimo vežėjams, sudariusiems viešųjų paslaugų sutartį, būdas.
- (163) Dėl šio neutralaus pobūdžio valstybės pagalbos buvimo kriterijai nėra įgyvendinti.

5.6.1.1. Valstybės ištekliai ir priskirtinumas valstybei

- (164) *Transdev* mano, kad kadangi regiono išmokėtos sumos galiausiai grįždavo vietos valdžios institucijoms, lėšos niekada nebuvo išėjusios už viešosios sferos ribų.

5.6.1.2. Ekonominė nauda

- (165) Kadangi lėšos nebuvo teikiamos palankesnėmis sąlygomis nei bankų rinkoje, veiklos vykdytojai negaudavo jokio pranašumo. Pranašumą suteikdavo regionas savivaldos institucijoms nedarydamos jokio poveikio konkurencijai.
- (166) Be to, *Transdev* neigia, kad regiono bendrai finansuoti įrenginiai galėjo konkuruoti su įmonių, kurios negalėjo gauti subsidijų, įrenginiais.

5.6.1.3. Atrankumas

- (167) Visos įmonės, vykdančios veiklą Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto rinkoje, buvo traktuojamos vienodai, todėl priemonė pagal šią tvarką nebuvo atrankinė.

5.6.1.4. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

- (168) Kadangi nebuvo ekonominės naudos ir atrankumo, *Transdev* mano, kad nebuvo jokios galimybės daryti poveikį konkurencijai, vadinas, nebuvo ir poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai.

5.6.2. Suderinamumas

- (169) Jei Komisija vis tik turėtų konstatuoti valstybės pagalbos buvimą, *Transdev* mano, jog aptariama schema būtų suderinama su vidaus rinka, nes ji atitinka Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69.

5.7. Tarptautinė viešojo transporto sąjunga

- (170) Tarptautinė viešojo transporto sąjunga (toliau – UITP) yra tarptautinė viešojo transporto sąjunga, apimanti visų rūšių viešąjį transportą ir sudaryta iš daugiau kaip 3 100 narių (veiklos vykdytojų, institucijų ir tiekėjų) visame pasaulyje.
- (171) UITP išsamiai nenagrinėja sprendime pradėti procedūrą tiriamų mechanizmų. Ji pasinaudoja proga priimti kai kuriuos esminius šiam sektoriui galiojančius principus.
- (172) Visų pirma, valstybės narės apibrėždamos VPI turi didelę veiksmų ir aiškinimo laisvę, kurią sąlygoja būtent naudotojų poreikiai, vadovaujantis Reglamente (EB) Nr. 1370/2007 nustatytu principu.

- (173) Visų antra, viešajam transportui Europoje būdinga tai, kad vidutiniškai 50 % veiklos sąnaudų padengia tarifų pajamos (Paryžiuje – 30 %). Todėl būtina, kad valstybės institucijos teisingai kompensuotų VPI.
- (174) Ir galiausiai, priešingai nei teigiama Komisijos sprendimo pradėti procedūrą 43 konstatuojamojoje dalyje, VPI neapsiriboja transporto paslaugų veiklos sąnaudomis: jomis gali būti siekiama gerinti paslaugų, infrastruktūros ir riedmenų kokybę. Priemonės gali būti suderinamos su vidaus rinka, jei jos atitinka taikytino reglamento, t. y. Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 arba Reglamento (EEB) Nr. 1191/69, sąlygas.

5.8. *RATP Dev, Transdev, OPTILE ir Keolis* papildomos pastabos, pateiktos 2016 m. birželio 21 d.

- (175) Visų pirma, keturios savo pastabas papildyti pageidavusios suinteresuotosios trečiosios šalys atkreipia Komisijos dėmesį į jos priimtą sprendimą, susijusį su Čekijos įgyvendintos valstybės pagalbos schemos suderinamumo tyrimu (toliau – sprendimas dėl autobusų išsigijimo) ⁽²²⁾. Šį sprendimą pagrindusios aplinkybės, pasak trečiųjų šalių, buvo labai panašios į regiono priemonę (perimtą CT1 sutartyse). Komisija išnagrinėjo Čekijos investicijų subsidijų sistemą atsižvelgdama į subsidijų poveikį veiklos kompensacijoms, teikiamoms pagal veiklos susitarimus, ir paskelbė ją suderinama pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69.
- (176) Suinteresuotosios trečiosios šalys taip pat mano, kad *Jørgen Andersen* sprendime buvo galutinai nuspręsta, kuris reglamentas dėl viešosios keleivių transporto paslaugos turi būti taikomas šioje byloje: tai yra Reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 su pakeitimais, padarytais 1991 m., o ne Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007.
- (177) Suinteresuotosios trečiosios šalys daugiausiai mini tai, kad regiono subsidijos, išmokėtos pagal jo įgyvendintą priemonę, nėra valstybės pagalba. Jos prieina prie šios išvados todėl, kad pagal šią priemonę riedmenų išsigijimo subsidijoms yra taikoma metinė palūkanų norma.
- (178) Nagrinėdamos taikytino reglamento klausimą, suinteresuotosios trečiosios šalys pažymi, jog *Jørgen Andersen* sprendime yra nustatytos Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 ir Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 taikymo laiko atžvilgiu taisyklės. Šio sprendimo atveju Teismas nusprendė, kad Reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 taikytinas nagrinėjant:
- a) iki 2009 m. gruodžio 3 d. išmokėtų pagalbos priemonių teisėtumą, nes Reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 yra išimties tvarkos reglamentas, kuriuo leidžiama nepranešti apie kompensacijas, išmokėtas pagal šias nuostatas;
 - b) pagalbos priemonių, išmokėtų vykdant 2009 m. gruodžio 3 d. galiojusias sutartis, kurių galiojimas buvo pratęstas įvairiais laikotarpiais, nustatytais Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalyje, teisėtumą ir suderinamumą.
- (179) Pagal *Jørgen Andersen* sprendimą, kuriuo Komisija turi remtis šiuo atveju, ji turės išnagrinėti iki 2009 m. gruodžio 3 d. išmokėtas pagalbos priemones pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69, įskaitant kainų forma suteiktas kompensacijas pagal viešųjų paslaugų sutarčių schemą. Be to, kainų forma suteiktų kompensacijų apskaičiavimo tvarka buvo nustatyta *Danske Bus* sprendime ⁽²³⁾, kuriame reikalaujama, kad šios kompensacijos būtų „tiesiogiai skiriamos tik pačiai viešajai transporto paslaugai teikti“ ⁽²⁴⁾.
- (180) Tuo atveju, jei Komisija atsisakytų laikyti Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 išimties tvarkos reglamentu, ji, vadovaudamasi savo sprendimų praktika, turėtų konstatuoti, kad regiono subsidijos, išmokėtos pagal regiono taikomą priemonę, yra suderinamos.
- (181) Jei Komisija atsisakytų taikyti *Jørgen Andersen* sprendime išdėstytus principus taikydama Reglamentą (EB) Nr. 1370/2007, ji turėtų konstatuoti, kad kainų forma suteiktų kompensacijų suderinamumo tyrimo taikymo sąlygos yra identiškos Reglamentui (EEB) Nr. 1191/69.

⁽²²⁾ 2008 m. balandžio 16 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos Nr. 350/2007, kurią Čekija pritaikė autobusams įsigyti.

⁽²³⁾ 2004 m. kovo 16 d. Teismo sprendimas *Danske Busvognmænd prieš Komisiją*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

⁽²⁴⁾ Ten pat, 86 punktas.

- (182) Galiausiai suinteresuotosios trečiosios šalys taip pat papildė savo raštus, susijusius su esamos pagalbos taikymu, po 2014 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimo *Dublin Bus / Irish Bus* ⁽²⁵⁾. Šiame sprendime Komisija iš tiesų manė, kad 1985 m. įsteigta investicijų subsidijų sistema, labai panaši į regiono įgyvendintą priemonę, yra esama pagalbos schema.

6. APTARIAMŲ PRIEMONIŲ KOMISIJOS VERTINIMAS

- (183) Komisijos analizėje nagrinėjamos trys sprendime pradėti procedūrą nurodytos investavimo pagalbos priemonės, t. y.: i) regiono investicijų subsidijų priemonė, apibrėžta iš eilės priimtuose sprendimuose CR 34-94, CR 44-98 ir CR 47-01, ii) priemonė, kuri ją pakeitė priėmus CT1 pataisą Nr. 3, ir galiausiai iii) C2 įnašas pagal CT2 sutartį. Vertindama CT2 sutartį, Komisija patikslina, kad jos tyrimas apsiriboja C2 įnašu, susijusiu su investavimo klausimais. Sprendime pradėti procedūrą iš tiesų nėra nagrinėjamos priemonės, kurios gali būti laikomos tam tikra investavimo pagalba, todėl į jį faktiškai nėra įtrauktas CT2 sutarties C1 įnašas.

6.1. Pagalbos schema arba individualios pagalbos priemonės

- (184) Per keletą metų daugiau kaip šimtas įmonių ir valstybės įmonių pasinaudojo iš pradžių regiono, o vėliau STIF išmokėtomis subsidijomis. Prieš vertinant pagalbos buvimą ir jų galimą suderinamumą su vidaus rinka, kyla klausimas, ar subsidijos buvo suteiktos individualiai – tokiu atveju Komisija turėtų jas nagrinėti individualiai – arba taikant schemą – tokiu atveju Komisija gali apsiriboti pagrindiniais šių atitinkamų schemų parametrais.
- (185) Tarybos reglamente (ES) 2015/1589 ⁽²⁶⁾ (toliau – Procedūros reglamentas) pagalbos schema apibrėžta kaip „bet kuris teisės aktas, pagal kurį bendrai ir abstrakčiai teisės aktuose apibrėžtomis įmonėms netaikant kitų įgyvendinimo priemonių galima teikti individualią pagalbą, ir bet kuris teisės aktas, pagal kurį vienai arba kelioms įmonėms gali būti teikiama su konkrečiu projektu nesusijusi ir neribotam laikotarpiui skirta pagalba, ir (arba) neriboto dydžio pagalba“. Iš šios apibrėžties matyti, kad norėdama atskirti pagalbos schemą nuo individualios pagalbos, Komisija turi būtent įvertinti kiekvienu atveju pagalbos priemones suteikusios institucijos diskreciją.
- (186) Nagrinėdama regiono įgyvendintą priemonę, Komisija konstatuoja, kad 1994 m. Regiono tarybos sprendime bendruoju atveju buvo abstrakčiai apibrėžtos įmonės, nagrinėjamoju atveju turinčios teisę gauti subsidijas, nes įmonės ar valstybės įmonės su viešąja Il de Fransıjos vietos valdžios institucija buvo sudariusios sutartį dėl autobusų transporto reguliarių linijų eksploatavimo. Be to, tame pačiame sprendime aiškiai ir tiksliai buvo apibrėžtas turto, kurį galima subsidijuoti, tipas, šio turto aukščiausios kainos, taip pat subsidijos dydis kiekvienam turto tipui. Pagalbos teikimo sąlygos taip pat buvo tiksliai nustatytos, ypač prievolė užsakančiai savivaldos institucijai ir įmonei siūlyti kiekybines ar kokybines transporto pasiūlos priemones. Vadinas, regiono diskrecija teikiant subsidijas buvo griežtai apibrėžta 1994 m. sprendimo, o vėliau 1998 m. ir 2001 m. jį pakeitusių sprendimų nuostatomis. Todėl Komisija mano, kad šie sprendimai yra teisinis schemos pagrindas.
- (187) Nagrinėdama pagal CT1 sutartį pervedtas subsidijas, Komisija pastebi, kad jos atitinka STIF 2006 m. nustatytą ir patvirtintą sutarčių formą. Individualios šios sutarties formos negalėjo nukrypti nuo į modelį įtrauktų principų ir parametru, kaip primenama kiekvienos CT1 sutarties preambulėje: „be to, ši sutartis vykdoma laikantis gairių ir principų, išdėstytų 2006 m. gruodžio 13 d. STIF tarybos posėdyje priimtoje Regiono specifikacijoje, ji atitinka taip pat Tarybos priimtą 1 formą.“ Ši pastaba taikoma būtent pataisa Nr. 3 padarytiems pakeitimams po STIF tarybos sprendimo, priimto 2008 m. spalio 2 d. Remiantis šiuo sprendimu bet kokia transporto įmonė, su STIF sudariusi 1 tipo sutartį, galėjo pretenduoti į investicijų subsidijas, nurodytas pataisoje Nr. 3. Pataisos Nr. 3 formoje (ypač jos I priede) buvo aiškiai ir tiksliai apibrėžtas turto, kurį galima subsidijuoti, tipas, šio turto aukščiausia kaina, taip pat kiekvieno turto tipo subsidijos dydis. Todėl STIF diskrecija teikiant pataisoje Nr. 3 nurodytas subsidijas buvo griežtai apibrėžta forma, priimta 2008 m. sprendimu. Todėl Komisija mano, kad šis sprendimas yra teisinis schemos pagrindas.

⁽²⁵⁾ 2014 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimas (ES) 2015/635 dėl valstybės pagalbos SA.20580 (C 31/07) (ex NN 17/07), kurią Airija suteikė *Córas Iompair Éireann* autobusų transporto bendrovėms (*Dublin Bus* ir *Irish Bus*) (OL L 104, 2015 4 23, p. 17).

⁽²⁶⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

- (188) Panašūs argumentai galioja ir CT2 sutarties C2 įnašui. Jis skaičiuojamas remiantis CT2 formoje, kurią patvirtino STIF taryba, griežtai apibrėžta tvarka. Bet kuri CT2 sutartį sudariusi įmonė turi teisę gauti investicijų išlaidų C2 kompensaciją, STIF nepaliekant jokios diskrecijos šiai kompensacijai apskaičiuoti.
- (189) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad nereikia individualiai nagrinėti kiekvienos subsidijos, kad būtų įvertinta, ar pagalba buvo suteikta ir ar ji yra suderinama. Todėl toliau sprendime Komisija vadovaujasi bendraisiais parametrais, įtrauktais į kiekvieno iš trijų aptariamų schemų teisinį pagrindą.

6.2. Valstybės pagalbos buvimo įvertinimas

- (190) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (191) Iš šios nuostatos išplaukia, kad tam, kad aptariamąs priemonės būtų galima laikyti valstybės pagalba, i) jos turi būti valstybinės kilmės, t. y. turi būti naudojami valstybės ištekliai ir priemonės turi būti priskirtinos valstybei, ii) priemonės turi suteikti gavėjui ekonominę naudą, iii) jos turi būti atrankinės, supriešinant jas bendrojo pobūdžio priemonėms, iv) jos gali iškraipyti konkurenciją ir paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.

6.2.1. Valstybės ištekliai ir priskirtinumas valstybei

6.2.1.1. Regiono įgyvendintos priemonės

- (192) Regiono subsidijos buvo teikiamos remiantis Regiono tarybos sprendimais iš Il de Franso regiono biudžeto.
- (193) Atsižvelgdama į tai, Komisija mano, kad regiono įgyvendintoms priemonėms naudojami valstybės ištekliai ir kad jos priskirtinos Prancūzijos valstybei.

6.2.1.2. STIF įgyvendintos priemonės

- (194) Kadangi STIF yra viešoji administracinio pobūdžio įstaiga, jos sprendimai priskiriami valstybės institucijai, o jos ištekliai yra vieši.
- (195) Atsižvelgdama į tai, Komisija mano, kad STIF įgyvendintoms priemonėms naudojami valstybės ištekliai ir kad jos priskirtinos Prancūzijos valstybei.

6.2.2. Ekonominė nauda

- (196) Visų pirma Komisija patikslina, kad valstybės įmonės, kurioms regionas ir STIF suteikė priemones, turi būti laikomos įmonėmis, nes, neatsižvelgiant į jų teisinį statusą, nagrinėjamuoju atveju jos vykdo ekonominę veiklą, t. y. teikia kelių transporto paslaugas. Todėl visos šių priemonių gavėjos – privačiosios įmonės ar valstybės įmonės – vykdo ekonominę veiklą ir turi būti laikomos įmonėmis pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- (197) Sprendime pradėti procedūrą Komisija kėlė klausimą dėl regiono, o vėliau STIF pritaikytų investavimo pagalbos priemonių pobūdžio, taip pat ar tai buvo investicijų subsidijos ar kompensacija už viešąją paslaugą.
- (198) Atsakydamos į šį klausimą, Prancūzijos institucijos ir suinteresuotosios trečiosios šalys teigė, kad regiono ir STIF įgyvendintos priemonės yra kompensacijos valstybės įmonėms ir privačiosioms autobusų transporto įmonėms kaip atlygis už VPĮ vykdymą, o kadangi jos taip pat atitinka *Altmark* sprendimo kriterijus, ekonominės naudos gavėjams jos nesuteikė.

- (199) Iš tiesų visuotinė ekonominės svarbos paslaugos teikimo sąnaudų kompensacija nesuteikia pranašumo pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, jei įvykdomos visos keturios sąlygos ⁽²⁷⁾. Pirma, įmonė gavėja privalo faktiškai būti įpareigota vykdyti VPĮ, o šie įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti. Antra, kriterijai, kuriais remiantis apskaičiuojama kompensacija, turi būti iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti. Trečia, kompensacija negali viršyti to, kas būtina, siekiant padengti visas ar dalį sąnaudų, kurios patiriamos vykdant VPĮ, atsižvelgiant į gautas atitinkamas įplaukas ir protingą pelną. Ketvirta, kai įmonė, vykdydanti VPĮ, nėra pasirinkta pagal viešųjų pirkimų procedūrą, kurią taikant atrenkamas konkurso dalyvis, galintis šias paslaugas teikti mažiausiomis visuomenei sąnaudomis, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatytas remiantis sąnaudų, kurias vykdydama tuos įpareigojimus būtų patyrusi tipinė tinkamai valdoma įmonė, turinti reikiamų priemonių viešųjų paslaugų reikavimams įvykdyti, analize, atsižvelgiant į atitinkamas įplaukas ir pagrįstą pelną, susijusį su tų įpareigojimų vykdymu. Komunikate dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą Komisija išsamiau paaiškino, kaip ji supranta šias sąlygas ⁽²⁸⁾.
- (200) Todėl Komisija išnagrinės aptariamas priemones remdamasi *Altmark* sprendimu.

6.2.2.1. Regiono investicijų subsidijos

- (201) Taikant pirmąjį *Altmark* sprendimo kriterijų siekiama nustatyti, kad pervestos sumos yra kompensacijos už aiškiai apibrėžtą VPĮ vykdymą.
- (202) Nagrinėjamoju atveju Komisija konstatuoja, kad tik valstybės įmonės ir transporto įmonės, kurioms pavesta vykdyti VPĮ, gali pretenduoti į regiono subsidijas. VPĮ buvo apibrėžti eksploatavimo susitarimuose, sudarytuose tarp kiekvieno vežėjo ir jo paslaugas užsakančios (-ių) savivaldos institucijos (-ų). Šiuose eksploatavimo susitarimuose buvo numatyta kompensacija už nuostolius, patirtus vykdant VPĮ, iš jų atskaičius gautas pajamas ir subsidijas.
- (203) Regiono subsidijos papildė šią sutarčių priemonę, kad būtų skatinamos investicijos ir tuo pačiu metu kiekybinės arba kokybinės transporto pasiūlos gerinimo priemonės. Subsidijų dydis buvo nustatytas iš anksto taikant tam tikrą procentinį dydį, nustatytą konkrečiai išlaidų kategorijai (pvz., autobuso įsigijimo kainai atskaičius mokesčius), kuriai numatytas didžiausias dydis.
- (204) Kad būtų galima pretenduoti į subsidiją, paslaugą užsakančios savivaldos institucijos turėdavo įsipareigoti stiprinti VPĮ turinį; šį įsipareigojimą jos taip pat perkeldavo vežėjams. Kaip išplaukia iš paties 1994 m. sprendimo pavadinimo, schemos tikslas iš tiesų buvo „gerinti viešojo kelių transporto paslaugas“. Tai nereiškia, kad regiono subsidijos buvo teikiamos kaip kompensacija už VPĮ. Jomis kaip įprastinėmis subsidijomis tiesiog buvo skatinamos transporto paslaugas teikiančių įmonių ir valstybės įmonių investicijos. Kita vertus, paslaugą užsakančios savivaldos institucijos būdavo įpareigosotos kompensuoti vežėjui visą deficitą, atsiradusį vykdant visus jiems priskirtus įpareigojimus (įskaitant įpareigojimus, priskirtus tam, kad vežėjai galėtų pretenduoti į regiono subsidijas).
- (205) Šis deficitas iš tiesų būtų buvęs didesnis be regiono subsidijų, nes jis būdavo apskaičiuojamas iš išlaidų atskaitant pajamas ir subsidijas, jei jų buvo suteikta. Tačiau yra conceptualus atskyrimas tarp, viena vertus, VPĮ sistemos ir kompensacijų, kurios buvo paslaugą užsakančių savivaldos institucijų atsakomybė (ir kurios nėra nagrinėjamos šios procedūros metu), bei, kita vertus, subsidijų schemos, kurios objektas bendruoju atveju buvo subsidijos, skirtos transporto paslaugoms gerinti.
- (206) Todėl neatsižvelgdama į ekonominę strategiją, pagal kurią regiono subsidijos buvo teisingai susietos su kompensacijos už viešąją paslaugą apskaičiavimu, Komisija mano, kad regiono subsidijos nebuvo teikiamos kaip kompensacija už aiškiai apibrėžtus VPĮ. Vadinas, pirmasis *Altmark* sprendimo kriterijus nėra įvykdytas. Kadangi keturi *Altmark* sprendimo kriterijai taikomi visi kartu, patikrinimo rezultatas neigiamas, jei vienas kriterijus nėra įgyvendintas. Todėl regiono priemonė, ją vertinant taip, kaip įprasta, turi būti nagrinėjama kaip schema, kuria leidžiama teikti investicijų subsidijas.
- (207) Tačiau perimdama dalį investavimo sąnaudų, kurias paprastai dengia transporto įmonės, regionas pasinaudojo finansinių veiksmų laisve šių subsidijų gavėjų naudai, nes gavėjai nuosavus išteklius galėjo panaudoti kitiems tikslams. Šiuo požiūriu subsidijų gavėjai gavo ekonominės naudos.

⁽²⁷⁾ 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, 87–95 punktai.

⁽²⁸⁾ OL C 8, 2012 I 11, p. 4.

- (208) Kai kurių suinteresuotųjų trečiųjų šalių vertinimu, šis pranašumas buvo prarastas dėl to, kad gavus subsidijas, kurias papildė veiklos vykdytojo išvengtos kapitalo sąnaudos, būdavo atitinkamai sumažinama kompensacija už viešąją paslaugą, kurią taip pat pervesdavo paslaugą užsakanti savivaldos institucija.
- (209) Atsakydama į šį argumentą Komisija konstatuoja, kad tolesniuose aptariamos schemos organizavimo sprendimuose nebuvo nustatyti esminiai šios amortizacijos parametrai: trukmė, palūkanų norma. Vadinas, nė viena schemos teisinio pagrindo nuostata visiškai neužtikrina, kad subsidijos būtų tinkamai išskaičiuojamos pagal priemonių naudojimo trukmę ir atsižvelgiant į finansavimo sąnaudas, kurių buvo išvengta ir kurios būtų sutapusios su rinkos finansavimo sąnaudomis. Todėl iškilus klausimui, ar subsidijos būdavo teisingai įtraukiamos į kompensacijų už viešąją paslaugą, kurias taip pat teikdavo paslaugą užsakančios savivaldos institucijos, apskaitą, reikia atskirai nagrinėti kiekvieną minėtų kompensacijų atvejį, o ne subsidijas. Tačiau šioje procedūroje aktualios tik subsidijos, o ne kitu būdu išmokėtos kompensacijos už viešąją paslaugą.
- (210) Įvertinusi tai, kas minėta pirmiau, Komisija patvirtina, kad pavieniui vertinamos regiono išmokėtos subsidijos gavėjams suteikė ekonominės naudos.

6.2.2.2. Investicijų subsidijos, išmokėtos pagal CT1 sutartis

- (211) CT1 buvo viešųjų paslaugų sutartis, kuria veiklos vykdytojui priskiriami aiškiai apibrėžti VPI. Todėl CT1 4-2 straipsnyje buvo numatyta, kad „veiklos vykdytojas teikia viešąją keleivių transporto paslaugą“. Šiuo tikslu įmonė įpareigota prižiūrėti ir eksploatuoti jai priskirtas linijas bei vežti keleivius STIF nurodytomis vežimo – nustatytų tarifų sąlygomis. CT1 12-1 straipsnyje buvo nedviprasmiškai patikslinta: „tarifų nustatymas yra išimtinė ir nedeleguojama STIF kompetencija“. Veiklos vykdytojas kaip atlygį už tai gaudavo kompensaciją už nuostolius, patirtus vykdant VPI, iš jų atskaičius pajamas ir subsidijas, jei jų buvo gauta.
- (212) CT1 pataisoje Nr. 3 nustatytos subsidijos buvo susietos su šiomis kompensacijomis taip, kaip ankstesniuose laikotarpiu regiono subsidijų sistema buvo susieta su kompensacijomis sudarius eksploatavimo susitarimus. Pagrindinis skirtumas buvo tai, kad ta pat įstaiga (STIF) tuo pačiu metu pervesdavo i) griežtąją prasmę – kompensaciją už viešąją paslaugą, kurios apskaičiavimo metodu buvo siekiama padengti deficitą, susijusį su VPI vykdymu, ir ii) investicijų subsidijas, grindžiamas didžiausios kainos / subsidijų dydžio kriterijais. Be to, kaip ir ankstesniuose laikotarpiu, teisinis pagrindas, kuriuo leidžiama skirti subsidijas, t. y. nagrinėjamojo atveju – CT1 pataisa Nr. 3, taip pat neapibrėžė esminių subsidijų išskaičiavimo iš kompensacijų už viešąją paslaugą, kurios būdavo teikiamos kitu būdu, parametrų.
- (213) Atsižvelgdama į šiuos panašumus, kuriuos taip pat pabrėžė dauguma suinteresuotųjų trečiųjų šalių, Komisija mano, kad turi galioti tie patys argumentai kaip ir ankstesniajam laikotarpiui. Todėl pagal CT1 pataisą Nr. 3 suteiktos subsidijos yra „įprastinių“ investavimo subsidijų pobūdžio ir jų gavėjams jos suteikė ekonominės naudos.

6.2.2.3. CT2 sutarčių C2 įnašas

- (214) CT2 yra viešųjų paslaugų sutartis, kuria vežėjui yra neabejotinai priskiriami aiškiai apibrėžti VPI tiek eksploatavimo, tiek investavimo atžvilgiu.
- (215) Todėl CT2 5-2 straipsnyje veiklos vykdytojui yra nustatyti bendrieji įpareigojimai:
- „prižiūrėti ir eksploatuoti – šios sąvokos suprantamos kaip įpareigojimas įmonei imtis visų priemonių, kad vykdydama veiklą linijose ir naudodama įrenginius, kuriuos ji yra įpareigota eksploatuoti, ji užtikrintų, jog transporto paslauga bus teikiama laikantis tęstinumo, reguliarumo, dažnumo, apimties, saugumo ir kokybės standartų,
 - vežti – tai yra įpareigojimas įmonei sutikti teikti ir vykdyti bet kokią keleivių vežimo paslaugą už viešai paskelbtus tarifus, laikantis STIF nustatytų vežimo sąlygų,
 - taikyti tarifus – tai yra įpareigojimas įmonei parduoti ir priimti nustatytų tarifų produktus, laikantis STIF priimtų bendrųjų pardavimo ir naudojimo sąlygų,

- dalyvauti integruotose informacijos teikimo, bilietų išdavimo, tvarkaraščių ir persėdimo punktų naudojimo sistemose,
- prisidėti prie keleivių saugumo ir apsaugos.“

- (216) CT2 41 straipsnyje taip pat nustatyti su turtu susiję veiklos vykdytojo įpareigojimai. Tai yra visų pirma įpareigojimas panaudoti visą turtą, įpareigojimas išlaikyti ir prižiūrėti viešajai transporto paslaugai teikti skirtą turtą, taip pat įpareigojimas sudaryti transporto priemonių parko investavimo planą per visą sutarties laikotarpį, taip transporto priemonių saugumo, patikimumo ir parengtumo bei išlaikymo ir priežiūros sąnaudų optimizavimo sumetimais užtikrinant, kad vidutinis parke esančių transporto priemonių amžius nebus didesnis kaip 7 metai.
- (217) CT2 sutartimi STIF pakeičia ankstesniais laikotarpiais taikytą koncepciją viešųjų paslaugų sutartimi, kurioje jau nuo pat pradžių integruotai kalbama apie eksploatavimo ir investavimo įpareigojimus naudojantis būtent vieninga „paslaugos finansine sąskaita“. C2 įnašas yra aiškiai nustatytas taip, kad būtų kompensuojamos sąnaudos, išplaukiančios iš investavimo įpareigojimų. Komisija iš to sprendžia, kad C2 įnašas yra atlygis už aiškiai apibrėžtus su investavimu susijusius VPĮ, vadinasi, pirmasis *Altmark* sprendimo kriterijus yra įgyvendintas.
- (218) Konstatavus C2 įnašo atitiktį pirmajam *Altmark* sprendimo kriterijui belieka įvertinti jo atitiktį antrajam, trečiajam ir ketvirtajam *Altmark* sprendimo kriterijams. Kadangi turi būti tenkinami visi kriterijai, Komisija įrodys tik tai, kad ketvirtasis kriterijus nėra įvykdytas, ir konstatuos, jog šiuo įnašu yra suteikiama ekonominė nauda.
- (219) Ketvirtuoju *Altmark* sprendimo kriterijumi tikrinama, ar tuo atveju, kai įmonė, vykdydanti VPĮ, nėra pasirinkta pagal viešųjų pirkimų procedūrą, kurią taikant atrenkamas konkurso dalyvis, galintis šias paslaugas teikti mažiausiomis visuomenei sąnaudomis, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatytas remiantis sąnaudų, kurias vykdydama tuos įpareigojimus būtų patyrusi tipinė tinkamai valdoma įmonė, turinti reikiamų priemonių viešųjų paslaugų reikalavimams įvykdyti, analize, atsižvelgiant į atitinkamas įplaukas ir pagrįstą pelną, susijusį su tų įpareigojimų vykdymu.
- (220) Šiuo atžvilgiu svarbu pripažinti, kad STIF atliko lyginamąją sąnaudų analizę prieš pasirašydama sutartį su veiklos vykdytojais. Ši lyginamoji analizė tuo pačiu metu grindžiama i) tiksliais matematiniais kiekvienos sutarties duomenimis, ii) teisiniais instrumentais, kuriais užtikrinama sąnaudų ir įrenginių palyginamumas, iii) Il de Franso keleivių transporto rinkos išsamiais žiniomis ir iv) palyginimu tiek su sektoriuje priimtinais „verslo“ duomenimis, tiek su sutartimis, pasirašomomis po konkurencinės viešųjų pirkimų procedūros. Tačiau šioje išsamioje analizėje iš esmės domimasi eksploatavimo kintamaisiais, tokiais kaip autobusų vidutinis greitis arba vienos transporto priemonės nuvažiuotų valandų skaičius. Šių kintamųjų tyrimas, labai svarbus deryboms dėl veiklos sąnaudų ir C1 įnašui nustatyti, nesuteikia galimybės įsitikinti, kad C2 įnašu padengiamos investavimo išlaidos atitinka tinkamai valdomos vidutinės įmonės išlaidas. Be to, nėra jokių požymių, kad STIF taikyta imtis reprezentuoja tinkamai valdomas įmones. Vadinasi, jei STIF įvykdyta analizė yra akivaizdi ir neabejotina racionalaus viešųjų paslaugų veiklos vykdytojams teikiamų kompensacijų tvarkymo pažanga, jos neužtenka tam, kad C2 įnašo atžvilgiu būtų įvykdytas ketvirtasis *Altmark* sprendimo kriterijus.
- (221) Kadangi ketvirtasis *Altmark* sprendimo kriterijus nėra įvykdytas, Komisija padaro išvadą, kad pagal CT2 sutartį suteiktas C2 įnašas gavėjams suteikia ekonominės naudos.

6.2.3. Atrankumas

- (222) Iš nusistovėjusios teismo praktikos ⁽²⁹⁾ matyti, kad priemonė laikoma atrankine, jei ne visi ekonomikos sektoriai gali pasinaudoti šia tvarka. Tiek regiono, tiek STIF įgyvendintos priemonės taikomos vietos valdžios institucijų valstybės įmonėms ir privačiosioms įmonėms, su kuriomis šios institucijos arba STIF yra sudariusios Il de Franso transporto linijos ar tinklo eksploatavimo susitarimą. Aptariamoms priemonėms aktualios tik Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto sektoriui.
- (223) Be to, Komisija pastebi, kad kai kurios šio sektoriaus įmonės yra pasirenkamos prieš teikiant subsidijas VPĮ vykdydiančių įmonių atrankos būdu.

⁽²⁹⁾ Žr., pvz., 1999 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgijos Karalystė prieš Komisiją*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 32 punktą arba 2001 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Adria-Wien Pipeline GmbH ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH prieš Finanzlandesdirektion für Kärnten*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, 48 punktą.

- (224) Kadangi atrankumas pastebimas tiek sektoriaus lygmenyje, tiek jo viduje, nereikia papildomai įrodyti šio atrankumo geografinio pobūdžio, priešingai nei, kaip atrodo, teigia RATP Dev, remdamasi Azores sprendimu ⁽³⁰⁾. Todėl Komisija prieina prie išvados, kad regiono ir STIF įgyvendintos priemonės CT1 ir CT2 sutartyse yra atrankinės.

6.2.4. Poveikis konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai

- (225) Reikia patikrinti, ar priemonės gali iškraipyti konkurenciją, t. y. ar jos gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (226) Nagrinėdama regiono priemonę, Komisija, pritardama Paryžiaus administraciniam teismui ⁽³¹⁾, konstatuoja, kad „įmonės, vykdančios veiklą reguliaraus keleivių transporto sektoriuje, vykdo veiklą ir nereguliaraus keleivių transporto sektoriuje [...], todėl minėtas subsidijas gavusios reguliaraus keleivių transporto įmonės turi galimybę konkuruoti su keleivių transporto įmonėmis, negavusiomis šių subsidijų, kurios, kaip minėta, skirtos įmonėms, vykdančioms veiklą reguliarių maršrutų linijose.“ Vadinasi, per pirmuosius penkerius metus ne įprastais naudojimo laikotarpiais šie įrenginiai galėdavo būti panaudoti kitiems tikslams, taip pat ir nereguliaraus transporto rinkoje. Praėjus penkeriems metams regionas nebetaikydavo įpareigojimo konkrečiam tikslui naudoti subsidijuojamo turto. Be to, jokia nuostata ar sąlyga nedraudė subsidijas gaunančioms įmonėms, eksploatuojančioms Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto linijas, mėginti dalyvauti kitose konkurencijai atvertose Prancūzijos ar Europos reguliaraus ar nereguliaraus keleivių transporto rinkose. Nacionalinis teisėjas, sprenddamas administracinį ginčą, nurodytą 27–32 konstatuojamosiose dalyse, nusprendė taip pat, todėl padarė išvadą, kad subsidijas gavusios įmonės, „sutaupiusios lėšų įsigydamos subsidijuojamas transporto priemones ir įrenginius, galėjo gauti konkurencinį pranašumą palyginti su pagalbos negavusiomis įmonėmis“, todėl nagrinėjama priemonė „gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją arba kelti konkurencijos iškraipymo grėsmę“ ⁽³²⁾. Komisija priima šią išvadą ir patvirtina, kad nuo regiono priemonės įvedimo ir *a fortiori* per visą nagrinėjamą laikotarpį regiono investicijų subsidijos galėjo iškraipyti konkurenciją bei padaryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (227) Tolesniu laikotarpiu turtas, kuriam STIF skyrė subsidijas pagal CT1 pataisą Nr. 3, turėjo būti naudojamas tik viešosios paslaugos veiklai, įtrauktai į STIF transporto planą, vykdyti bent 8 metus ⁽³³⁾. Vis dėlto Komisija pastebi, kad 226 konstatuojamojoje dalyje pateikti argumentai galioja ir po aštuntųjų naudojimo metų.
- (228) Be to, net jei būtų daroma prielaida, kad STIF subsidijuoti autobusai ir tolimojo susisiekimo autobusai buvo naudojami viešųjų paslaugų užduotims Il de Franso reguliaraus viešojo kelių transporto rinkoje, to neužtektų tam, kad būtų galima teigti, jog aptariama priemonė niekaip negalėjo iškraipyti konkurencijos ir daryti poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai. Tai, kad valstybės institucija prisiima sąnaudas, kurias paprastai turėtų padengti įmonė, iš tiesų suteikia jai pranašumą prieš jos tiesioginius konkurentus įvairiose rinkose, kuriose ji gali vykdyti veiklą, todėl tai iškraipo konkurenciją. Kaip pastebėta *Altmark* sprendime, nuo 1995 m. keletas valstybių narių ėmė atverti kai kurias transporto rinkas kitose valstybėse narėse įsisteigusių įmonių konkurencijai. Prancūzijos atveju šis sektorius buvo atvertas konkurencijai 1993 m. ⁽³⁴⁾, t. y. anksčiau nei 1995 m. Vadinasi, bet kokia vieša Prancūzijos subsidija kelių transporto įmonei po 1993 m. galėjo daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (229) Atsižvelgdama į tai, kad išdėstyta pirmiau, Komisija padaro išvadą, kad CT1 pataisa Nr. 3 priimta subsidijų priemonė galėjo iškraipyti konkurenciją ir padaryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (230) Argumentas 228 konstatuojamojoje dalyje taip pat galioja CT2 laikotarpiui, nes pagalba, suteikta kaip C2 įnašas pagal CT2 sutartį, taip pat gali iškraipyti konkurenciją ir padaryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

⁽³⁰⁾ Žr. šio sprendimo 135 konstatuojamąją dalį ir 21 išnašą.

⁽³¹⁾ Paryžiaus administracinio teismo nuosprendis Nr. 0417015.

⁽³²⁾ Paryžiaus apeliacinio administracinio teismo sprendimas Nr. 08PA04753.

⁽³³⁾ STIF pastabos, 40 punktas.

⁽³⁴⁾ 1993 m. sausio 29 d. Įstatymas Nr. 93-122 dėl korupcijos prevencijos ir skaidrumo vykdant ekonominę veiklą ir viešąsias procedūras, vadinamasis „Sapin įstatymas“.

6.2.5. Išvada dėl valstybės pagalbos buvimo

- (231) Komisija padaro išvadą, kad investicijų subsidijos ir išmokėtos kompensacijos už viešąją paslaugą, kurias iš pradžių suteikė regionas ir kurios vėliau buvo teikiamos pagal CT1 pataisą Nr. 3, o galiausiai kaip C2 įnašas pagal CT2, yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

6.2.6. Pagalbos teisėtumas

- (232) Visų pirma, Komisija nori atsakyti į regiono ir kai kurių kitų suinteresuotųjų trečiųjų šalių argumentus dėl to, kad ginčijamą regiono priemonę galima apibūdinti kaip esamą valstybės pagalbą. Komisija patikslina, jog esamos pagalbos klausimas iškyla tik dėl regiono schemos, nes jos įvedimo data nėra tokia aiški kaip vėlesnių STIF įgyvendintų schemų. Nagrinėjant pastarąsias, akivaizdu tai, kad priėmus CT1 pataisą Nr. 3 įsteigta subsidijų schema buvo įgyvendinta 2008 m. ir, neatsižvelgiant į koncepcinius abiejų schemų panašumus, negali būti laikoma paprasta regiono schemos tąsa jau vien todėl, kad abiejose schemose subsidijas teikia skirtingos institucijos.
- (233) Nagrinėdamos regiono schemą, procedūroje dalyvaujančios šalys, teigusios, kad regiono schema yra esama valstybės pagalba, iš esmės tikino, jog teisinis pagrindas, kuriuo buvo įsteigta regiono subsidijų schema, yra 1949 m. lapkričio 14 d. Dekretas Nr. 49-1473 dėl geležinkelių ir kelių transporto koordinavimo ir suderinimo. Šiame dekrete, kuris buvo panaikintas 2012 m., iš tiesų buvo numatyta, kad „regioninė valdžios institucija gali subsidijuoti kelių transporto tarnybą su kokia nors įmone sudarydama sutartį, kurioje nustatomi jai tenkantys įpareigojimai, papildantys tuos, kurie numatyti įmonės įstatuose“ (19 straipsnio 1 dalis). Tokiu atveju reikėtų konstatuoti, jog schemos teisinis pagrindas yra ankstesnis už Romos sutartį, ir laikyti, kad regiono įgyvendinta schema yra esama valstybės pagalba.
- (234) Tos pačios šalys taip pat pastebi, kad jei, Komisijos nuomone, aplinkybė, jog regiono įgyvendintai priemonei taikoma 1949 m. dekrete numatyta bendroji sistema, nėra pakankama tam, kad ši priemonė būtų laikoma esama valstybės pagalba, tuomet reikėtų atsižvelgti į datą, kurią šią priemonę formaliai įsteigė Regiono taryba. Taikytina data būtų 1984 m. vasario 14 d. Sprendimo CR 84-07, kuriuo, kaip teigia šios procedūroje dalyvaujančios šalys, pirmą kartą buvo nustatyta tokia priemonė, kokia ji veikė iki 2008 m., paskelbimo diena. Antruoju atveju reikėtų nustatyti, kad poveikio konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai kriterijus nebuvo įvykdytas schemos įgyvendinimo dieną, nes Prancūzijos reguliaraus viešojo kelių transporto rinka nebuvo atverta konkurencijai. Tai reikštų, kad schema nebuvo pagalba jos įvedimo metu.
- (235) Komisija negali sutikti su šiais dviem argumentais.
- (236) Nagrinėdama pagrindinį argumentą, Komisija pastebi, kad 1949 m. dekrete nebuvo tiksliai apibrėžtas joks esminis schemos parametras: trukmė, biudžetas, gavėjų apibrėžtis, turto, kuris gali būti subsidijuojamas, pobūdis, subsidijos lygis. Šiuo dokumentu nebuvo suteikta jokia teisė gauti subsidijas. Todėl 1949 m. dekretas negali būti laikomas regiono įgyvendintos pagalbos priemonės teisiniu pagrindu, kaip matyti iš šio sprendimo aprašymo.
- (237) Aptariant papildomą argumentą, panašu, kad suinteresuotųjų šalių argumentavime yra klaidų. NET jei 1984 m. sprendimas iš tiesų turėtų būti laikomas teisiniu pagrindu, kuriuo buvo nustatyta regiono priemonė, Komisija primena, kad poveikio konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai kriterijus jau buvo įvykdytas tą dieną, kaip matyti iš 226 konstatuojamojoje dalyje pateiktų teiginių. Vadinas, negalima teigti, kad regiono schema nėra pagalba jos įsteigimo metu, neatsižvelgiant į įvedimo datą – ar tai būtų 1979 m., ar 2008 m.
- (238) Jei reikėtų laikyti, kad regiono schema buvo nustatyta kuriuo nors ankstesniu nei 1994 m. sprendimu, galėtų kilti klausimas dėl ginčijamų priemonių senaties termino, nes tokiu atveju jų teisinis pagrindas būtų daugiau nei dešimt metų senesnis nei 2004 m. gegužės mėn. įvykęs senaties sustabdymas.
- (239) Dėl šio klausimo Komisija atsako, kad net jei schema būtų buvusi įsteigta iki 1994 m. (pvz., 1984 m. sprendimu), valstybės pagalbai taikomos senaties termino taisyklės neturėtų įtakos išvadai, kad nuo 1994 m. regiono skiriama

pagalba yra nauja pagalba. Senaties terminas iš tiesų taikomas tik iki senaties termino dienos atliktiems mokėjimams, o ne visai schemai. Tačiau senaties terminas buvo sustabdytas 2004 m. gegužės mėn. nacionaliniam teisėjui patektu skundu. Tai, kad nacionalinis teisėjas sustabdė senaties terminą, taip pat aktualu ir Komisijai, nes nacionalinio teisėjo įgaliojimų paskirtis yra išlaikyti prerogatyvas, kurios Komisijai suteiktos SESV 108 straipsnio 3 dalimi. Vadinas, bet kokia po 1994 m. gegužės mėn. regiono suteikta pagalba, net jei būtų nustatyta, kad teisinis pagrindas, kuriuo leidžiama suteikti šią pagalbą, yra ankstesnis, šios procedūros metu turi būti laikoma nauja pagalba.

- (240) Išsprendus esamos pagalbos ir galimo ginčijamų priemonių senaties termino klausimus, būtina išnagrinėti aptariamų priemonių teisėtumą.
- (241) Apie regiono, o vėliau STIF pagal CT1 pataisą Nr. 3 suteiktas investicijų subsidijas Komisijai nebuvo pranešta. Taigi šios subsidijos yra neteisėta pagalba.
- (242) Nagrinėjant CT2 sutarties C2 įnašą, Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 9 straipsnyje nurodyta, kad vadovaujantis jo principais teikiamoms kompensacijoms pranešimo reikalavimas pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį netaikomas. *Dilly's Wellnesshotel* sprendime ⁽³⁵⁾ Teisingumo Teismas paaiškino, kad visos išimčių reglamento sąlygos, įskaitant formaliąsias, turėtų būti įgyvendintos tam, kad būtų galima atleisti nuo pranešimo prievolės. Nagrinėjamoju atveju šio sprendimo 6.3.2 skirsnyje bus įrodyta, kad CT2 sutarties C2 įnašas atitinka esminius Reglamente (EB) Nr. 1370/2007 išvardytus kriterijus. Kita vertus, Komisija konstatuoja, jog STIF neįvykdė Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 7 straipsnio 2 dalyje nurodyto paskelbimo reikalavimo. Prancūzijos institucijos iš tiesų pripažino, kad OPTILE įmonių atveju skelbimai apie sutarčių skyrimą nebuvo publikuoti neatsižvelgiant į Reglamente (EB) Nr. 1370/2007 pateikto reikalavimą. Nagrinėdama su RATP ir SNCF *Mobilités* sudarytas sutartis, Komisija pastebi, kad skelbimai apie sutarčių skyrimą buvo publikuoti *Viešojo pirkimo skelbimų oficialiajame biuletenyje* ir *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* po sutarčių skyrimo, o ne likus bent vieniems metams iki tiesioginio paskyrimo, kaip reikalaujama. Todėl nebuvo laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 7 straipsnio nuostatų ir STIF pagal CT2 sutartį suteiktai pagalbai atleidimas nuo pranešimo reikalavimo, kaip numatyta reglamento 9 straipsnyje, netaikomas. Kadangi apie ją nebuvo pranešta, Komisija prieina prie išvados, kad tai yra neteisėta pagalba.
- (243) Komisija primena, kad nacionalinės institucijos prisiima visas neteisėtos pagalbos suteikimo pasekmes, ypač susijusias su palūkanų už neteisėtumo laikotarpį išieškojimu, kaip nustatyta *CELF* sprendime ⁽³⁶⁾.

6.3. Priemonių atitikties valstybės pagalbos taisyklėms vertinimas

6.3.1. Regiono, o vėliau STIF pagal CT1 pataisą Nr. 3 suteiktos investicijų subsidijos

- (244) Atsižvelgiant į tai, kad STIF pagal CT1 pataisą Nr. 3 teiktos subsidijos labai panašios į ankstesniu laikotarpiu regiono teiktas subsidijas, tie patys suderinamumo su vidaus rinka argumentai taikomi abiem priemonėms.
- (245) Šiomis investicijų subsidijomis nebuvo nei tenkinami transporto koordinavimo poreikiai, nei atlyginama už įpareigojimus, susijusius su viešosios paslaugos sąvoka, kaip nustatyta 206 ir 213 konstatuojamosiose dalyse. Todėl Komisija negali remtis SESV 93 straipsniu (ar iš jo kylančia antrine teise), kad įvertintų jų suderinamumą su vidaus rinka.
- (246) Kita vertus, pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį pagalba gali būti laikoma neprieštaraujančia vidaus rinkai, jeigu ji skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti ir jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Tai gali būti ypač investicinė pagalba, gerinanti atitinkamos ekonominės veiklos vykdymo būdą. Prancūzijos institucijos teigia, kad ši nuostata taikoma Il de Fransıo regiono įgyvendintai investicinės pagalbos priemonei.

⁽³⁵⁾ 2016 m. liepos 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dilly's Wellnesshotel GmbH prieš Finanzamt Linz*, C-493/14, ECLI:EU:C:2016:577, 47 punktą.

⁽³⁶⁾ 2008 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Centre d'exportation du livre français (CELF) ir Ministre de la Culture et de la Communication prieš Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)*, C-199/06, ECLI:EU:C:2008:79, 55 punktą.

- (247) Įgyvendinus įrenginiams skirtą investicinę pagalbą priemonę, kuriuo galima kiekybiškai ir kokybiškai pagerinti reguliaraus viešojo kelių transporto pasiūlą, viršijant įpareigojimų lygį, kuriuo pagalbos gavėjai turėjo teikti savo paslaugas prieš jiems suteikiant šias subsidijas, siūlomos transporto paslaugos galėjo tapti patrauklesnės nei alternatyvūs kelionių individualiomis transporto priemonėmis būdai. Dėl šios priežasties, taip pat atsižvelgiant į ypatingą Il de Franso kontekstą, apie kurį primenama 16 ir 17 konstatuojamosiose dalyse, aptariamos priemonės padėjo siekti viešojo intereso tikslo, nustatyto 2011 m. Bendros Europos transporto erdvės kūrimo plano baltojoje knygoje ⁽³⁷⁾, t. y. individualių transporto priemonių keitimo viešojo transporto priemonėmis. Nesant subsidijų, vežėjai nebūtų galėję taikyti šių gerinimo priemonių. Linijoms, kurioms suteiktos subsidijos, iš tiesų trūko lėšų, o jų ekonominis balansas jau priklausė nuo kitu būdu teikiamų kompensacijų už viešąją paslaugą. Todėl aptariamos priemonės turėjo skatinamąjį poveikį.
- (248) Komisija konstatuoja, kad subsidijų pagrindui ir lygiui buvo nustatyta didžiausia riba, todėl regionas, o vėliau STIF tiesiogiai prisiėmė tik dalį investavimo sąnaudų. Didžiausias subsidijų lygis pasiekdavo 50 % paprastiems autobusams ir 60 % ekologiškiems autobusams, vadinasi, pagalba buvo vidutiniškai intensyvi. Šiuo požiūriu būtina atsižvelgti į tai, kad subsidijuojamos priemonės, daugiausiai autobusai, galėjo būti tik labai ribotai naudojami kitiems tikslams ar kitose linijose, nei buvo suteikta subsidija. Viena vertus, naudojimas kitiems tikslams nei viešas keleivių vežimas buvo apribotas arba draudžiamas: pagal CT1 ir regiono sutarčių pataisose nuo 1999 m. bet koks paskirties pakeitimas buvo draudžiamas subsidijos amortizacijos laikotarpiu; iki 1999 m. ši praktika buvo apribota pirmuosius 5 metus. Kita vertus, transporto priemonės, skirtos daugiausiai stovinčių keleivių miesto transportui, sunkiai pritaikomos nereguliariajam transportui, kuriam turi būti naudojami turistiniai tolimojo susisiekimo autobusai, skirti sėdintiems keleiviams vežti ir turintys saugos diržus. Galiausiai jei nebuvo galima atmesti poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai galimybės dėl 226 ir 228 konstatuojamosiose dalyse aprašytų priežasčių, labai tikėtina, kad jis buvo nedidelis, atsižvelgiant į vietinį aptariamų rinkų mastą ir tai, kad dėl sutarčių nuostatų ir materialinių sunkumų buvo sudėtinga ar neįmanoma subsidijuojamus įrenginius panaudoti kitose geografinėse zonose (Prancūzijoje ar Europoje).
- (249) Atsižvelgiant į tai, kas minėta pirmiau, Komisija prieina prie išvados, kad prekybos sąlygoms nebuvo daromas viešojo intereso neatitinkantis poveikis ir kad abi aptariamos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka, nes jos atitinka SESV 107 straipsnio 3 dalį.

6.3.2. CT2 sutarties C2 įnašas

- (250) Komisija jau 217 konstatuojamojoje dalyje nustatė, kad, priešingai nei iki 2008 m. regiono arba STIF pagal CT1 pataisą Nr. 3 teiktos subsidijos, CT2 sutarties C2 įnašas turėtų būti laikomas kompensacija už viešąją paslaugą.
- (251) Suteiktos pagalbos už tam tikrų įsipareigojimų, susijusių su viešosios paslaugos sąvoka, suderinamumo su vidaus rinka tyrimas atliktas pagal SESV 93 straipsnį. Taikydama SESV 93 straipsnį, Komisija remiasi iš SESV 93 straipsnio kilusios antrinės teisės aktuose, ypač Reglamente (EB) Nr. 1370/2007, galiojančiame nuo 2009 m. gruodžio 3 d., nustatytais pagrindiniais principais. Komisija būtent tikrina, ar laikomasi Reglamento 3, 4 ir 6 straipsniuose išvardytų principų.
- (252) Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 3 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad „Jei kompetentinga institucija nusprendžia savo pasirinktam operatoriui už viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymą suteikti bet kokio pobūdžio išimtinės teises ir (arba) kompensaciją, ji tai daro pagal viešųjų paslaugų sutartį.“
- (253) Pagal 2005 m. birželio 10 d. Dekretą Nr. 2005-664 STIF yra Il de Franso reguliarių keleivių transportą organizuojanti įstaiga, todėl ji yra kompetentinga institucija teikti kompensacijas už viešąją paslaugą. Šios kompensacijos – tiek C1, tiek C2 komponentai – teikiami pagal CT2 sutartį, kuri yra viešųjų paslaugų sutartis. Todėl užtikrinama Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 3 straipsnio atitiktis.
- (254) Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 4 straipsnyje pateiktas privalomas viešųjų paslaugų sutarčių turinys.

a) Taikant minėto straipsnio 1 dalį, viešųjų paslaugų sutartyse:

— aiškiai apibrėžiami VPI, kuriuos viešųjų paslaugų operatorius privalo vykdyti, ir atitinkamos geografinės teritorijos,

⁽³⁷⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/lt/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011DC0144>

- iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatomi rodikliai, pagal kuriuos turi būti apskaičiuojamos kompensacijos, ir bet kurių suteiktų išimtinių teisių pobūdis ir apimtis taip, kad būtų išvengta permokos,
- nustatoma su paslaugų teikimu susijusių sąnaudų paskirstymo tvarka.

- b) Taikant to paties straipsnio 2 dalį, viešųjų paslaugų sutartyse turi būti nustatyta pajamų, gautų pardavus bilietus, paskirstymo tvarka.
- c) Kita vertus, to paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad autobusų transporto viešųjų paslaugų sutarčių trukmė negali viršyti dešimt metų.
- d) To paties straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad jei operatoriams nustatomi kokybės standartai, sutartyje jie turi būti aiškiai nurodyti.

(255) Dėl CT2 sutarties Komisija padarė toliau pateiktas išvadas.

- a) CT2 sutartis gali būti laikoma viešųjų paslaugų sutartimi, atsižvelgiant į tai, kad, kaip įrodyta 214–216 konstatuojamosiose dalyse, veiklos vykdytoji suteikiamas keleivių transporto viešųjų paslaugų, kurioms taikomi VPĮ, valdymas ir vykdymas. Šioje sutartyje numatytas C1 įnašas ir C2 įnašas. Jie skaidriai ir objektyviai apibrėžti CT2 53 straipsnyje. Kadangi yra sudaryta vieninga finansinė sąskaita, taip galima tiksliai paskirstyti su paslaugų teikimu susijusias sąnaudas. Todėl užtikrinama Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 4 straipsnio 1 dalies atitiktis.
- b) Pajamų, gautų pardavus bilietus, paskirstymo mechanizmas yra labai tiksliai aprašytas CT2 50 straipsnyje. Todėl patvirtinama ir atitiktis šio straipsnio 2 daliai.
- c) Nuo 2008 m. CT2 pakeitė CT1 visą likusią pastarosios sutarties laiką – iki 2016 m. gruodžio 31 d. Todėl užtikrinama atitiktis ir to paties straipsnio 3 daliai.
- d) CT2 įtraukti sutartyje aiškiai apibrėžti kokybės standartai. Todėl patvirtinama ir atitiktis šio straipsnio 6 daliai.

(256) Galiausiai Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 6 straipsnyje ir priede aprašyti pagrindiniai principai, kurie visų pirma taikomi nustatant kompensaciją už viešąją paslaugą:

- a) dėl VPĮ vykdymo atsiradusio „grynojo finansinio rezultato“ operatoriaus pajamoms ir sąnaudoms apskaičiavimo būdas;
- b) buhalterinis VPĮ ir komercinės veiklos atskyrimas;
- c) „pagrįsto pelno“, kurį operatorius gali diskontuoti iš mokamos kompensacijos už viešąją paslaugą, apibrėžtis;
- d) skatinimas išlaikyti ir tobulinti veiksmingą valdymą, kad būtų galima teikti kokybiškas paslaugas.

(257) Komisijos tyrimas šiuo aspektu apsiriboja tik CT2 sutarties C2 įnašu, nes C1 įnašas nepatenka į sprendime pradėti procedūrą nustatytą tyrimo apimtį. Tačiau būtina paaiškinti ryšį tarp C1 ir C2, kad būtų galima padaryti išvadą dėl C2 įnašo.

(258) C1 įnašu siekiama kompensuoti veiklos deficitą, kuris apskaičiuojamas kaip veiklos sąnaudų suma (išskyrus su investavimu susijusius elementus, tokius kaip turto nusidėvėjimo dotacijos), pridedant sutartyje išsiderėtą maržą ir atimant visas veiklos pajamas bei subsidijas. Ir priešingai – C2 įnašas apskaičiuojamas kaip turto nusidėvėjimo dotacijų suma, todėl juo nesiekama padengti sąnaudų, atsiradusių dėl sutartyje apibrėžtų investavimo įpareigojimų. Šių abiejų įnašų apskaičiavimo būdas yra aiškiai nurodytas CT2 ir jos prieduose, vadovaujantis 256 konstatuojamosios dalies a punktu.

(259) Remiantis STIF pateikta informacija, visos linijos, dėl kurių pasirašyta CT2 sutartis, turi veiklos deficitą (dar prieš į apskaitą įtraukiant investavimo sąnaudas), todėl C1 įnašas visada būna teigiamas ⁽³⁸⁾. Kadangi su veikla susijusių pajamų ir subsidijų neužtenka tam, kad būtų galima padengti bent dalį metams apskaičiuotų investavimo sąnaudų, C2 įnašas iš tiesų yra lygus turto nusidėvėjimo dotacijų, įtrauktų į vieningą finansinę sąskaitą, sumai (pridėjus kapitalo sąnaudas).

⁽³⁸⁾ C1 įnašas atitinka vidutiniškai 61 % veiklos sąnaudų ir sutartyje numatyto pelno. Veiklos pajamos atitinka vidutiniškai 31 % veiklos sąnaudų ir sutartyje numatyto pelno.

- (260) Iš šio skirtumo matyti, kad „pagrįsto pelno“ apibrėžtis, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 6 straipsnio nuostatomis, visiškai priskirtinos C1, o ne C2 įnašui. Todėl 256 konstatuojamosios dalies c punktas negali būti taikomas atskirai nagrinėjamam C2 įnašui. Kita vertus, galima konstatuoti, kad C2 įnašas jokių būdu vežėjui negali suteikti kompensacijos permokos, nes jis dengia tik faktiškai nustatytas investavimo išlaidas, kurios kaip turto nusidėvėjimo dotacijos perkeliamos į kiekvienos linijos finansinę sąskaitą.
- (261) Nagrinėdama 256 konstatuojamosios dalies b punktą, Komisija pastebi, jog tai, kad egzistuoja ši paslaugos finansinė sąskaita, atskira kiekvienai linijai, dėl kurios sudaryta viešųjų paslaugų sutartis, suteikia galimybę, viena vertus, užtikrinti kitų operatoriaus veiklos rūšių buhalterinį atskyrimą ir, kita vertus, visas su viešosios paslaugos teikimu susijusias sąnaudas ir pajamas nurodyti laikantis Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 priede išvardytų principų.
- (262) Galiausiai, nagrinėjant 256 konstatuojamosios dalies d punktą, CT2 49 straipsnyje numatyta, kad „įmonei gali būti išmokamas ne tik atlygis, bet ir premijos, priemokos ar skiriami delspinigiai, susiję su [veiklos] efektyvumu jai teikiant atitinkamą paslaugą“. Vadinasi, kompensacija už viešąją paslaugą, į kurią patenka C2 įnašas, yra susieta su pakankamai išplėtotą skatinimo sistema, kad būtų galima teigti, jog Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 nuostatų yra laikomasi.
- (263) Atsižvelgdama į tai, kad išdėstyta pirmiau, Komisija padaro išvadą, kad CT2 sutarties C2 įnašas atitinka Reglamente (EB) Nr. 1370/2007 išdėstytus kompensacijos už viešąją paslaugą apskaičiavimo principus, todėl jis gali būti paskelbtas suderinamu su vidaus rinka pagal SESV 93 straipsnį. Ši išvada, susijusi tik su C2 įnašu, neturi įtakos visų kompensacijų pagal CT2 sutartį suderinamumo įvertinimui (nes C1 įnašas nepatenka į šio sprendimo taikymo sritį).

7. IŠVADA

- (264) Il de Franso suteiktos investicinės subsidijos pagal sprendimus, priimtus 1994 m., 1998 m. ir 2001 m., yra neteisėtai suteikta valstybės pagalba, pažeidžianti SESV 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau, įvertinusi atitiktį SESV 107 straipsnio 3 daliai, Komisija skelbia, jog šios pagalbos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka.
- (265) STIF suteiktos investicinės subsidijos pagal CT1 pataisą Nr. 3, yra neteisėtai suteikta valstybės pagalba, pažeidžianti SESV 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau, įvertinusi atitiktį SESV 107 straipsnio 3 daliai, Komisija skelbia, jog šios pagalbos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka.
- (266) Kompensacijos už viešąją paslaugą, kurias STIF suteikė kaip C2 įnašą pagal CT2 sutartį, yra valstybės pagalba, kuriai netaikytinas Reglamente (EB) Nr. 1370/2007 numatytas atleidimas nuo pranešimo reikalavimo, nes ji neatitinka tam tikrų šio reglamento kriterijų. Tačiau, įvertinusi atitiktį SESV 93 straipsniui, Komisija skelbia, jog šios pagalbos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1994–2008 m. Prancūzijos neteisėtai vykdyta pagalbos schema kaip Il de Franso regiono mokamos investicinės subsidijos pagal sprendimus CR 34-94, CR 44-98 ir CR 47-01 yra suderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

Nuo 2008 m. Prancūzijos neteisėtai vykdyta pagalbos schema kaip STIF mokamos investicinės subsidijos pagal CT1 pataisą Nr. 3 yra suderinama su vidaus rinka.

3 straipsnis

Prancūzijos neteisėtai vykdyta pagalbos schema kaip STIF mokami C2 įnašai pagal CT2 sutartį yra suderinama su vidaus rinka.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2017 m. vasario 2 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2017/1471**2017 m. rugpjūčio 10 d.****kuriuo dėl valstybių narių metinių 2017–2020 m. laikotarpio išmetamųjų dujų kiekio kvotų patikslinimo iš dalies keičiamas Sprendimas 2013/162/ES***(pranešta dokumentu Nr. C(2017) 5556)*

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti išpareigojimus iki 2020 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalies ketvirtą pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos sprendimu 2013/162/ES ⁽²⁾ nustatytos valstybių narių metinės 2013–2020 m. laikotarpio išmetamųjų dujų kiekio kvotos, o šiuo tikslu naudotasi priimant tą sprendimą turėtais valstybių narių šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) apskaitos ataskaitų, parengtų pagal 1996 m. Tarpvyriausybės klimato kaitos komisijos (TKKK) gaires dėl nacionalinių šiltnamio efektą sukeliančių dujų apskaitos ataskaitų, duomenimis;
- (2) priėmus Sprendimą 2013/162/ES, pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 666/2014 ⁽³⁾ 6 straipsnį valstybės narės turėjo pateikti šiltnamio efektą sukeliančių dujų apskaitos ataskaitas, parengtas pagal 2006 m. TKKK gaires dėl nacionalinių šiltnamio efektą sukeliančių dujų apskaitos ataskaitų ir Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKKK) metinės apskaitos ataskaitų rengimo gaires, pateiktas JTBBKKK šalių konferencijos Sprendime 24/CP.19;
- (3) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 525/2013 ⁽⁴⁾ 27 straipsnį Komisija iki 2016 m. gruodžio mėn. turi išnagrinėti 2006 m. TKKK gairių taikymo arba naudojamų JTBBKKK metodikų pakeitimų poveikį valstybių narių bendram išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui, į kurį atsižvelgiama taikant Sprendimo Nr. 406/2009/EB 3 straipsnį; taip siekiama užtikrinti metodikų, naudojamų metinėms išmetamųjų dujų kiekio kvotoms nustatyti, ir valstybių narių metinių ataskaitų, kurias valstybės narės teiks pasibaigus to nagrinėjimo terminui, nuoseklumą;
- (4) vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 525/2013 27 straipsniu ir naudodamasi pagal to reglamento 19 straipsnį peržiūrėtais ŠESD apskaitos duomenimis Komisija išnagrinėjo 2006 m. TKKK gairių taikymo ir naudojamų JTBBKKK metodikų pakeitimų poveikį valstybių narių ŠESD apskaitos ataskaitoms. Daugelyje valstybių narių bendro išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio, į kurį atsižvelgiama taikant Sprendimo Nr. 406/2009/EB 3 straipsnį, skirtumas viršija 1 %. Atsižvelgiant į šio nagrinėjimo rezultatus, visų valstybių narių metinės 2017–2020 m. laikotarpio išmetamųjų dujų kiekio kvotos, pateiktos Sprendimo 2013/162/ES II priede, turėtų būti patikslintos, siekiant atsižvelgti į atnaujintus apskaitos duomenis (jie pateikti ir peržiūrėti pagal Reglamento (ES) Nr. 525/2013 19 straipsnį 2016 m.). Toks patikslinimas turėtų būti atliktas taikant tokią pačią metodiką, kokia taikyta nustatant metines išmetamųjų dujų kiekio kvotas Sprendime 2013/162/ES;
- (5) tikslinamos turėtų būti tik metinės 2017–2020 m. laikotarpio išmetamųjų dujų kiekio kvotos, nes su 2013–2016 m. išmestomis šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis susijusios politikos ir priemonių valstybės narės keisti nebėgali. Tačiau, siekiant aiškumo, visas Sprendimo 2013/162/ES II priedas turėtų būti pakeistas, nekeičiant metinių 2013–2016 m. laikotarpio išmetamųjų dujų kiekio kvotų;

⁽¹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 136.

⁽²⁾ 2013 m. kovo 26 d. Komisijos sprendimas 2013/162/ES dėl valstybių narių metinių išmetamųjų dujų kiekio kvotų 2013–2020 m. laikotarpiu nustatymo pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 406/2009/EB (OL L 90, 2013 3 28, p. 106).

⁽³⁾ 2014 m. kovo 12 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 666/2014, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 525/2013 nustatomi esminiai Sąjungos apskaitos sistemos reikalavimai ir atsižvelgiama į visuotinio atšilimo potencialo pokyčius ir tarptautiniu mastu sutartų apskaitos ataskaitų rengimo gairių pakeitimus (OL L 179, 2014 6 19, p. 26).

⁽⁴⁾ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

- (6) Sprendimo 2013/162/ES 2 straipsnyje daroma nuoroda į visuotinio atšilimo potencialo vertes iš 4-osios TKKK vertinimo ataskaitos, priimtos JTBBKKK šalių konferencijos Sprendimu 15/CP.17. Tačiau JTBBKKK šalių konferencija priėmė naują Sprendimą 24/CP.19, kuriuo atšaukiamas Sprendimas 15/CP.17 ir patvirtinamos 4-ojoje TKKK vertinimo ataskaitoje pateiktos vertės. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 666/2014 7 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės ir Komisija, pagal Reglamento (ES) Nr. 525/2013 7 straipsnio 1–5 dalis rengdamos ir teikdamos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apskaitos ataskaitas, turi naudoti Sprendimo 24/CP.19 III priede nurodytas visuotinio atšilimo potencialo vertes. Siekiant aiškumo, nuoroda į Sprendimą 15/CP.17, pateikta Sprendimo 2013/162/ES 2 straipsnyje, turėtų būti pakeista nuoroda į Sprendimą 24/CP.19;
- (7) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Klimato kaitos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2013/162/ES iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnyje formuluotė „Sprendimu 15/CP.17“ pakeičiama formuluote „Sprendimu 24/CP.19“;
2. II priedas pakeičiamas šio sprendimo priedo tekstu.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugpjūčio 10 d.

Komisijos vardu
Miguel ARIAS CAÑETE
Komisijos narys

PRIEDAS

„II PRIEDAS

Valstybių narių metinės 2013–2020 m. laikotarpio išmetamų dujų kiekio kvotos, apskaičiuotos taikant visuotinio atšilimo potencialo vertes iš ketvirtosios Tarpvyriausybės klimato kaitos komisijos vertinimo ataskaitos

Valstybė narė	Metinė išmetamų dujų kiekio kvota (anglies dioksido ekvivalento tonomis)							
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgija	82 376 327	80 774 027	79 171 726	77 569 425	76 190 376	74 703 759	73 217 143	71 730 526
Bulgarija	28 661 817	28 897 235	29 132 652	29 368 070	27 481 112	27 670 637	27 860 163	28 049 688
Čekija	65 452 506	66 137 845	66 823 185	67 508 524	67 971 770	68 581 207	69 190 644	69 800 080
Danija	36 829 163	35 925 171	35 021 179	34 117 187	34 775 642	33 871 444	32 967 246	32 063 048
Vokietija	495 725 112	488 602 056	481 479 000	474 355 944	453 842 854	446 270 289	438 697 724	431 125 160
Estija	6 296 988	6 321 312	6 345 636	6 369 960	5 928 965	5 960 550	5 992 135	6 023 720
Airija	47 226 256	46 089 109	44 951 963	43 814 816	41 194 830	40 110 780	39 026 731	37 942 682
Graikija	61 003 810	61 293 018	61 582 226	61 871 434	61 029 668	61 298 009	61 566 349	61 834 690
Ispanija	235 551 490	233 489 390	231 427 291	229 365 191	225 664 376	223 560 157	221 455 939	219 351 720
Prancūzija	408 762 813	403 877 606	398 580 044	393 282 481	371 789 603	366 284 473	360 779 342	355 274 211
Kroatija	21 196 005	21 358 410	21 520 815	21 683 221	20 147 020	20 330 287	20 513 553	20 696 819
Italija	317 768 849	315 628 134	313 487 419	311 346 703	307 153 729	304 562 057	301 970 385	299 378 714
Kipras	5 919 071	5 922 555	5 926 039	5 929 524	4 196 633	4 122 837	4 049 042	3 975 247
Latvija	9 279 248	9 370 072	9 460 897	9 551 721	9 747 135	9 834 273	9 921 411	10 008 549
Lietuva	17 153 997	17 437 556	17 721 116	18 004 675	18 033 267	18 327 321	18 621 376	18 915 430
Liuksemburgas	9 814 716	9 610 393	9 406 070	9 201 747	8 992 800	8 780 781	8 568 762	8 356 742
Vengrija	50 796 264	51 906 630	53 016 996	54 127 362	50 432 363	51 347 175	52 261 987	53 176 800
Malta	1 168 514	1 166 788	1 165 061	1 163 334	1 174 524	1 173 666	1 172 808	1 171 950
Nyderlandai	125 086 859	122 775 394	120 463 928	118 152 462	116 032 216	113 763 728	111 495 240	109 226 752
Austrija	54 643 228	54 060 177	53 477 125	52 894 074	51 372 672	50 751 430	50 130 188	49 508 946
Lenkija	204 579 390	205 621 337	206 663 283	207 705 229	210 107 929	211 642 729	213 177 529	214 712 329
Portugalija	49 874 317	50 139 847	50 405 377	50 670 907	48 431 756	48 811 632	49 191 508	49 571 384
Rumunija	83 080 513	84 765 858	86 451 202	88 136 547	90 958 677	92 739 954	94 521 231	96 302 508
Slovėnija	12 278 677	12 309 309	12 339 941	12 370 573	12 161 170	12 196 719	12 232 267	12 267 816
Slovakija	25 877 815	26 203 808	26 529 801	26 855 793	26 759 746	27 028 129	27 296 513	27 564 896
Suomija	33 497 046	32 977 333	32 457 619	31 937 905	31 771 327	31 185 203	30 599 079	30 012 956
Švedija	43 386 459	42 715 001	42 043 544	41 372 087	39 377 620	38 772 710	38 167 800	37 562 890
Jungtinė Karalystė	358 980 526	354 455 751	349 930 975	345 406 200	360 630 247	357 464 952	354 299 657	351 134 362“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT